

P O L S K I Z W I A Z E K F I L A T E L I S T Ó W
Z a r z ą d G ł ó w n y

B I U L E T Y N I N F O R M A C Y J N Y P Z F

Rok III

Warszawa 1979

Nr 3-4 11-12

Zam. 1106/81

Nakład 2.500+20 egz.

Drukarnia Narodowa w Krakowie, Zakład Nr 8, os. Hutnicze 7

R E Z O L U C J A
w sprawie zbrojeń NATO

Decyzja NATO o produkcji i rozmieszczeniu w Europie Zachodniej nowych broni raketowo-jądrowych średniego zasięgu, broni masowej zagłady wymierzonej bezpośrednio przeciwko Polsce i krajom socjalistycznym napawa nas - filatelistów polskich - głębokim zaniepokojeniem i oburzeniem za jej zbrodniczość.

Naród polski jest narodem, który pragnie żyć i pracować w pokoju bez ciągłych zagrożeń ze strony militarystów.

Pamięć o latach drugiej wojny światowej jest w naszej świadomości żywa. Nie ma bowiem polskiej rodziny, która by nie poniosła bolesnych strat wśród swoich najbliższych. Dlatego właśnie pragniemy z całego serca pokoju dla nas i dla naszych pokoleń. Nie chcemy aby zgotowano im los podobny naszemu w latach 1939 - 1945. Nie chcemy przejść przez piekło, które zgotowano mieszkańcom Hiroszimy i Nagasaki.

Wierzymy, że zjednoczona wola wszystkich sił postępowych na całym świecie, że powszechny głos protestu przeciwko zbrodniczemu planom pozwoli zażegnać widmo nowego kataklizmu wojny.

W imieniu 180.000 członków Polskiego Związku Filatelistów i 30.000 polskiej młodzieży filatelistycznej sprzeciwiamy się rozpętywaniu zbrojeń grożących nową wojną.

Zwracamy się do filatelistów całego świata:

- wyrażajmy naszą wolę życia w pokoju;
- żądajmy zaniechania na zawsze rozwijania zbrojeń grożących światowemu bezpieczeństwu;
- żądajmy aby współpraca między narodami rozwijała się zgodnie z Aktem Końcowym Konferencji Bezpieczeństwa w Europie, aby celem wszystkich rządów było wychowanie społeczeństw w duchu pokoju.

Tylko zapewnienie trwałego pokoju na świecie może być gwarancją, że nasze zainteresowania filatelistyczne będą się rozwijać i dobrze służyć wzajemnemu poznaniu historii, kultury i dobrobytu naszych narodów, że filatelistyka swoimi wartościami służyć będzie zbliżeniu narodów.

Zarząd Główny
Polskiego Związku Filatelistów

Warszawa, 16 grudnia 1979 roku.

S P I S T R E Ś C I

Rezolucja w sprawie zbrojeń NATO	1
Edmund Janowski - Bohaterowie września w pocztowych mundurach	2
30-lecie Polskiego Związku Filatelistów - Uchwała Plenum Zarządu Głównego PZF	7
Michał Andruszczyszyn - Młodzieżowy ruch filatelistyczny w Polsce w roku szkolnym 1978/1979	8
Lucjan Adamczyk - Wystawiennictwo w PZF - Referat na Plenum ZG w dniu 16.09.1979 r.	17
Projekt uregulowania systemu jurorów PZF przedstawiony na VII Plenum ZG 16.09.1979 r.	22
Ryszard Rzepko - Wzrost organizacyjny PZF w okresie 31.12.1977 - 30.06.1979 r.	24
Z prac Prezydium ZG - Posiedzenie w dniu 30 czerwca 1979 r.	26
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG	28
VI Plenum Zarządu Głównego PZF	32
Uchwały Plenum ZG PZF z dnia 1.07.1979 r.	35
Z prac Prezydium ZG - Posiedzenie w dniu 15.09.1979 r.	38
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG	41
VII Plenum Zarządu Głównego PZF	43
Uchwały Plenum ZG PZF z dnia 16.09.1979 r.	44
Z prac Prezydium ZG - Posiedzenie w dniu 2.12.1979 r.	45
Uchwały Prezydium ZG z dnia 2.12.1979 r.	49
Decyzje Prezydium ZG z dnia 2.12.1979 r.	50
Lista członków PZF odznaczonych złotą odznaką honorową w 1979 roku	51
Lista członków PZF odznaczonych srebrną odznaką honorową w 1979 roku	53
Wolna trybuna - Refleksje do przemyśleń	57

BOHATEROWIE WRZEŚNIA W POCZTOWYCH MUNDURACH

W 40 rocznicę wybuchu drugiej wojny światowej.

A każdy listonosz w tym Gdańsku,
Obmytym łzami niósł Polskę w czapce z orzełkiem,
Niósł Polskę w torbie z listami
Bo każdy człowiek prosty,
Nie rycerz tam, czy generał,
Gdy trzeba, pracuje dla Polski,
Gdy trzeba dla Polski umiera!

Malwina Szczepkowska
"Poczta Polska w Gdańsku"
/fragment wiersza/

Poczta polska w Gdańsku powstała w XVII wieku za panowania Jana Kazimierza, który wydał patent ustanawiający urząd królewskiego pocztmistrza w Gdańsku, zlokalizowany na Długim Targu w domu narożnikowym przy ul. Kuśnierskiej. W XVII i XVIII wieku polska poczta królewska prowadziła uporczywą walkę konkurencyjną z pocztą elektorów brandenburskich, która została zakończona dopiero po drugim rozbiorze Rzeczypospolitej w dniu 8 kwietnia 1793 roku. Wówczas na mocy dekretu pruskiego monarchy, poczta królewska w Gdańsku została zlikwidowana.

Reaktywowanie Polskiej Poczty w Gdańsku nastąpiło po 127 latach niewoli zaborczej wraz z wejściem w życie Traktatu Wersalskiego. Na mocy artykułu 104 tego Traktatu w Wolnym Mieście Gdańsku w styczniu 1920 roku została powołana Dyrekcja Poczty i Telegrafów dla organizacji i administracji polskimi placówkami pocztowo-telegraficznymi na terenie Wolnego Miasta Gdańska. Siedzibę tej dyrekcji zlokalizowano w budynku przy Pl. Heweliusza. Jako pierwszy na terenie Gdańska zorganizowano polski urząd pocztowo-telegraficzny dla wymiany poczty zamorskiej. Urząd ten początkowo nosił nazwę "Urzędu Ekspedycji Pocztovej Gdańsk - Nowy Port", a następnie od 1926 roku "Polski Urząd Poczty Gdańsk 3". W dniu 17 kwietnia 1923 roku został uruchomiony Polski Urząd Poczty Gdańsk 2 na dworcu głównym.

Na początku 1925 roku w przebudowanym gmachu przy Pl. Heweliusza nastąpiło otwarcie trzeciego głównego urzędu pocztowo-telegraficznego, który zajął się wykonywaniem usług pocztowo-telegraficznych dla ludności i instytucji polskich na terenie Wolnego Miasta Gdańska. Równocześnie zawieszono na budynkach polskich urzędów i instytucji 10 skrzynek pocztowych z godłem Rzeczypospolitej i napisami w języku polskim i niemieckim. Po reorganizacji placówka ta przyjęła nazwę "Polski Urząd Poczty i Telegraficzny Gdańsk 1".

Utworzenie tego urzędu, zajmującego się przyjmowaniem i doręczaniem polskich przesyłek, doprowadziło do ostrego konfliktu między rządem polskim i senatem Wolnego Miasta Gdańska, który to konflikt trafił na forum Ligi Narodów. Równocześnie rozpoczęła się trwająca nieprzerwanie do 1939 roku uporczywa walka polskich

pracowników pocztowo-telegraficznych o prawo do wykonywania swych obowiązków służbowych, połączona z obroną polskiego stanu posiadania w Gdańsku. Już w pierwszych dniach funkcjonowania tego urzędu, w nocy z 5-go na 6-go stycznia 1925 roku, "nieznani sprawcy" uszkodzili polskie skrzynki pocztowe. W wyniku tak zwanej wojny pocztowej Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w Hadze wydał wyrok przyznający polskim placówkom i pracownikom prawo wykonywania służby pocztowej na terenie Portu Gdańskiego w granicach tak zwanej Linii Zielonej.

Wojna pocztowa trwała jednak nadal. Pracownicy polskiej poczty w Gdańsku byli systematycznie szykanowani. Rzucano w nich kamieniami, obrzucano wyzwiskami oraz niszczone polskie urządzenia pocztowo-telegraficzne. Szykany te spotęgowały się w latach 30-tych, po przejściu władzy w Rzeszy przez Hitlera.

W 1938 roku powstał nowy konflikt między rządem polskim i senatem Wolnego Miasta Gdańska na temat znaczków wprowadzonych do obiegu w polskich placówkach w Gdańsku. Senat Wolnego Miasta Gdańska zaprotestował przeciwko serii znaczków przedstawiających fragment portu gdańskiego z sylwetką kupca zbożowego zawierającego transakcję z polskimi szlachcicami. Seria ta miała rzekomo obrażać uczucia ludności niemieckiej w Gdańsku.

Komisarz Generalny Rzeczypospolitej w Gdańsku minister Marian Chodacki protest ten odrzucił. W odpowiedzi Senat Wolnego Miasta na rozkaz z Berlina wydał odwetowe znaczki pocztowe przedstawiające między innymi zjazd rycerstwa gdańskiego w 1500 roku i klęskę Stefana Batorego pod Wisłoujściem. Spór o znaczki pocztowe został złagodzony ale nie zlikwidowany. Prowokacje wobec poczty polskiej na terenie Gdańska i represje wobec polskich doręczycieli nasiliły się w 1939 roku.

Latem 1939 roku organ prasowy NSDAP w Gdańsku "Der Danciger Verposten" drukował codziennie prowokacyjne hasła "Zurück zum Reich - Gen vertragliche Willkur" /Z powrotem do Rzeszy - Przeciwno traktatowej swawoli/. W atmosferze szowinizmu i agresywnych poczynań został opracowany w dniu 3 lipca 1939 roku przez Polizeiobermeistra Goetza "Tajny plan ataku na Poczta Polską w Gdańsku". Plan ten sporządzony w formie opisowej i graficznej - ostemplowany pieczętą II Rewiru Policyjnego - przewidywał atak z zaskoczenia siłą kompanii policji liczącej 174 ludzi. Plan ten został zastosowany w dniu 1 września 1939 roku, tylko że siły policyjne zostały wydalnie wzmocnione przez oddziały SS "Heimwehr Danzig" pod dowództwem generała Wehrmachtu Friedricha Eberhardta.

Pracownicy Poczty Polskiej w Gdańsku nie pozwolili się jednak zaskoczyć. W ciągu nocy poprzedzającej wybuch wojny, w gmachu Urzędu Pocztowo-Telegraficznego przy Pl. Heweliusza przebywało ponad 50 osób, wśród nich dr Jan Michoń p.o. dyrektora Okręgu Pocht i Telegrafów Rzeczypospolitej w Gdańsku, Józef Wąsik - naczelnik UPT Gdańsk 1 oraz inspektor ministerialny podporucznik rezerwy Konrad Guderski, późniejszy dowódca obrony oraz inni oficerowie rezerwy, m.in. podreferendarz Alfons Flisykowski, starszy technik Leon Fuz i starszy asystent Władysław Kopowiak. Wśród obrońców poczty byli również inni doświadczeni pracownicy służby pocztowo-telekomunikacyjnej, uczestnicy powstań w Wielkopolsce i na Śląsku odznaczeni za zasługi Krzyżami Walecznych.

Wczesnym rankiem w dniu 1 września - jak stwierdza A. Flisykowski - budynek poczty polskiej został obrzucony granatami i ostrzelany z broni maszynowej. Hitlerowcy usiłowali wdrzeć się

pracowników pocztowo-telegraficznych o prawo do wykonywania swych obowiązków służbowych, połączona z obroną polskiego stanu posiadania w Gdańsku. Już w pierwszych dniach funkcjonowania tego urzędu, w nocy z 5-go na 6-go stycznia 1925 roku, "nieznani sprawcy" uszkodzili polskie skrzynki pocztowe. W wyniku tak zwanej wojny pocztowej Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w Hadze wydał wyrok przyznający polskim placówkom i pracownikom prawo wykonywania służby pocztowej na terenie Portu Gdańskiego w granicach tak zwanej Linii Zielonej.

Wojna pocztowa trwała jednak nadal. Pracownicy polskiej poczty w Gdańsku byli systematycznie szykanowani. Rzucano w nich kamieniami, obrzucano wyzwiskami oraz niszczone polskie urządzenia pocztowo-telegraficzne. Szykany te spotęgowały się w latach 30-tych, po przejęciu władzy w Rzeszy przez Hitlera.

W 1938 roku powstał nowy konflikt między rządem polskim i senatem Wolnego Miasta Gdańska na temat znaczków wprowadzonych do obiegu w polskich placówkach w Gdańsku. Senat Wolnego Miasta Gdańska zaprotestował przeciwko serii znaczków przedstawiających fragment portu gdańskiego z sylwetką kupca zbożowego zawierającego transakcję z polskimi szlachcicami. Seria ta miała rzekomo obrażać uczucia ludności niemieckiej w Gdańsku.

Komisarz Generalny Rzeczypospolitej w Gdańsku minister Marian Chodacki protest ten odrzucił. W odpowiedzi Senat Wolnego Miasta na rozkaz z Berlina wydał odwetowe znaczki pocztowe przedstawiające między innymi zjazd rycerstwa gdańskiego w 1500 roku i klęskę Stefana Batorego pod Wisłoujściem. Spór o znaczki pocztowe został złagodzony ale nie zlikwidowany. Prowokacje wobec poczty polskiej na terenie Gdańska i represje wobec polskich doręczycieli nasiliły się w 1939 roku.

Latem 1939 roku organ prasowy NSDAP w Gdańsku "Der Danciger Verposten" drukował codziennie prowokacyjne hasła "Zurück zum Reich - Gen vertragliche Willkur" /Z powrotem do Rzeszy - Przeciwko traktatowej swawoli/. W atmosferze szowinizmu i agresywnych poczynań został opracowany w dniu 3 lipca 1939 roku przez Polizeiobermeistra Goetza "Tajny plan ataku na Poczta Polska w Gdańsku". Plan ten sporządzony w formie opisowej i graficznej - ostemplowany pieczętą II Rewiru Policyjnego - przewidywał atak z zaskoczenia siłą kompanii policji liczącej 174 ludzi. Plan ten został zastosowany w dniu 1 września 1939 roku, tylko że siły policyjne zostały wydatnie wzmocnione przez oddziały SS "Heimwehr Danzig" pod dowództwem generała Wehrmachtu Friedricha Eberhardta.

Pracownicy Poczty Polskiej w Gdańsku nie pozwolili się jednak zaskoczyć. W ciągu nocy poprzedzającej wybuch wojny, w gmachu Urzędu Pocztowo-Telegraficznego przy Pl. Heweliusza przebywało ponad 50 osób, wśród nich dr Jan Michoń p.o. dyrektora Okregu Pocht i Telegrafów Rzeczypospolitej w Gdańsku, Józef Wąsik - naczelnik UPT Gdańsk i oraz inspektor ministerialny podporucznik rezerwy Konrad Guderski, późniejszy dowódca obrony oraz inni oficerowie rezerwy, m.in. podreferendarz Alfons Flisykowski, starszy technik Leon Fuz i starszy asystent Władysław Kopowiak. Wśród obrońców poczty byli również inni doświadczeni pracownicy służby pocztowo-telekomunikacyjnej, uczestnicy powstań w Wielkopolsce i na Śląsku odznaczeni za zasługi Krzyżami Walecznych.

Wczesnym rankiem w dniu 1 września - jak stwierdza A. Flisykowski - budynek poczty polskiej został obrzucony granatami i ostrzelany z broni maszynowej. Hitlerowcy usiłowali wedrzeć się

do wnętrza zarówno przez bramę główną jak i od strony podwórza poprzez bramy podjazdowe dla ekspedycji paczek. Wokół budynku utworzono trzy kordony napastnicze: pierwszy zamykał rejon ulic otaczających Pl. Heweliusza, drugi otoczył gmach poczty gniazdam karabinów maszynowych rozlokowanych w sąsiednich budynkach, trzeci pierścień ukryty został w mrocznych korytarzach II rewiru policyjnego. To właśnie od tej strony rozpoczęto frontalny atak na polską placówkę. Próba zaskoczenia załogi polskiej placówki pocztowo-telegraficznej nie powiodła się. Dyżurni czuwali na stanowiskach i wkrótce po pierwszych wybuchach granatów i serii z karabinów maszynowych Polacy skupili się wokół doktora Michonia, który przekazał komendę podporucznikowi Konradowi Guderskiemu. Zapadła jednomyślna decyzja o rozpoczęciu walki. Szybko rozdano broń, amunicję i granaty. Wyznaczeni przez ppor. K. Guderskiego doręczyciele i telegrafisci, asystenci i urzędnicy zajęli wskazane im stanowiska ogniowe. Próba ataku z zaskoczenia, pomimo morderczego ognia i wyłomów powstałych w wyniku wybuchu granatów, została odparta. Polacy odpowiedzieli celnym ogniem z pistoletów i karabinów maszynowych. Policjanci i SS-mani wycofali się w popłochu pozostawiając wokół gmachu poczty zabitych i rannych. Po pierwszym ataku rozpoczęła się regularna wymiana ognia, którą ze strony polskiej kierował ppor. Konrad Guderski, a ze strony niemieckiej dowódca policji pułkownik Willi Bethke. Po załamaniu się ataku frontalnego napastnicy usiłowali wdrzeć się do wnętrza gmachu przez otwór w murze oddzielającym polską placówkę od gdańskiego Urzędu Pracy. W tym celu wybito na wysokości drugiego piętra wyrwę na korytarz polskiego urzędu. Podporucznik Guderski granatem zagroził to przejście, padając rażony śmiertelnie jego odłamkiem. Niebezpieczeństwo zostało jednak zażegnane, a otwór został zabarykadowany.

Po śmierci podporucznika Konrada Guderskiego dowództwo przejął podreferendarz Alfons Flisykowski. Pomimo dalszych ofiar śmiertelnych i wielu ran odniesionych przez obrońców, walka toczyła się w dalszym ciągu. Alfons Flisykowski odrzucił propozycję poddania się.

Podczas przerwy ogniowej około godziny 11-tej hitlerowcy wycofali oddział szturmowy policji gdańskiej i wprowadzili do walki nowe jednostki Wehrmachtu oraz broń pancerną. Na budynek pocztowy spadł grad pocisków z dział 50-milimetrowych. O godzinie 13-tej Niemcy wprowadzili do walki samochody pancerne. Polacy bronili się dzielnie, jedynie przy pomocy ręcznych karabinów maszynowych i granatów. Szczególną odwagą i walecznością wyróżniają się w tej fazie walki starszy asystent Alojzy Franz, ekspe-dient Brunon Marszałkowski i pocztylion Franciszek Mionskowski, obsługujący karabiny maszynowe. Wymiana ognia trwała do godziny 17-tej.

Dopiero gdy generał Eberhardt wysłał w sukurs formacjom SS "Sturmbann Eimann" i SS "Heimwehr Danzig" haubicę kalibru 105 mm i oddział saperów pod dowództwem lejtnanta Czeyegeana, którzy podłożyli pod budynek dynamit o dużej sile wybuchu, a następnie oblewając go benzyną przy pomocy pomp i podpalając miotaczami ognia - zmusili obrońców do poddania się. Z białą flagą jako pierwszy wyszedł z płonącego budynku ranny dr Michoń, za nim podążał krwawiący naczelnik Józef Wąsik. Obydwaj tuż po wyjściu giną podpaleni płonąca benzyną. Pozostali obrońcy opuszczają budynek z podniesionymi rękoma. Rozwścieczeni hitlerowcy w szale

bandyckiej euforii biją ich kolbami i ustawiają pod ścianą.

Podczas zamieszania spowodowanego detonacjami i zadymieniem budynku, kilku śmiałków podejmuje próbę wyjścia z oblężonej placówki. Alfons Flisykowski, Władysław Milewczyk, Franciszek Mielewczyk, Andrzej Górski, Augustyn Młyński i dwóch niezidentyfikowanych obrońców opuszcza budynek bocznym wyjściem. Jak stwierdził Alfons Flisykowski - podczas przesłuchania przez oficerów Wehrmachtu - wydostali się oni na dach sąsiedniego garażu, a następnie przy pomocy drabiny przeskoczyli na podwórze Urzędu Pracy. Dzięki zamieszaniu i zadymieniu pięciu z nich udało się ukryć w opuszczonych mieszkaniach przy ul. Rähm. Tu Alfons Flisykowski, ze względu na odniesione rany pozostaje, a jego towarzysze szczęśliwie wydostają się na ul. Rähm /Sukiennicza/ i w ten sposób uniknęli męczeńskiej śmierci.

Pozostali obrońcy wzięci do niewoli poddani byli okrutnym torturom w prezydium policji. Po przesłuchaniach w osnutej smutną sławą "Wiktoria Schule" zostają osadzeni w kazamatach na Biskupiej Górze. W dniu 8 września odbyła się tragiczna parodia sądu polowego, w wyniku której 28 obrońców zostało skazanych na karę śmierci. Pozostałych dziesięciu przebywających w szpitalach spotkał ten sam los 29 września. Wyrok został wykonany w dniu 5 października 1939 roku. Oficerowie Wehrmachtu zasiadający w składzie sądu polowego pod przewodnictwem Kurta Bode uznali obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku za "bandytów" pomimo, że przesłuchanie Alfonsa Flisykowskiego wykazało, że pracownicy poczty zgodnie z dekretem prezydenta Rzeczypospolitej o mobilizacji stali się żołnierzami i z tego tytułu podlegali określonym konwencjom międzynarodowym. Wyrok sądu polowego stanowi jaskrawy przykład pogwałcenia konwencji o honorowym traktowaniu jeńców wojennych. Był to zwykły mord pod płaszczykiem prawa. Wszyscy oprawcy, a więc: Kurt Bode, Werner Giesecko, major Wilelhauzen, major Griep i inni oficerowie hitlerowscy powinni być pociągnięci do odpowiedzialności karnej za dokonanie morderstwa 38 obrońców poczty i prześladowanie pozostałych pracowników Poczty Polskiej w Gdańsku. Ich ściganie i ukaranie nie może nigdy ulec przedawnieniu.

Również wszyscy pozostali pracownicy placówek pocztowych w Gdańsku byli w czasie okupacji prześladowani z wyjątkowym okrucieństwem. Wielu z nich przebywało w obozach koncentracyjnych, w których poniosło śmierć 18 osób. Do chwili obecnej pozostali przy życiu jedynie nieliczni, a wśród nich doręczyciele: Władysław Milewczyk i Andrzej Górski oraz kierowca pocztowy Franciszek Mielewczyk. Ich relacje w pełni potwierdziły przebieg obrony Poczty Polskiej w Gdańsku.

Bezpośrednio po wyzwoleniu Gdańska przez jednostki Armii Radzieckiej generała Batowa, pracownicy resortu łączności oraz społeczeństwo polskie miasta Gdańska złożyło hołd pamięci bohaterów obrońców poczty, a rząd Polski Ludowej uznał obronę Poczty Polskiej w Gdańsku za jedno z najbardziej heroicznych wydarzeń z okresu kampanii wrześniowej. Z inicjatywy Dyrekcji Okręgu Poczty i Telekomunikacji w Gdańsku w dniu 31 października 1946 roku Prezydium Krajowej Rady Narodowej nadało obrońcom Poczty Polskiej w Gdańsku Krzyż Virtutti Militari, którym udekorowano sztandar Koła Miejscowego Związku Zawodowego Pózt i Telegrafów. Uroczystość dekoracji sztandaru odbyła się w dniu 1 grudnia 1946 roku.

Bezpośrednio po zakończeniu wojny pracownicy odrodzonej pocz-

ty i telekomunikacji w Gdańsku powołali Komitet Opieki nad Obrońcami Poczty Polskiej w Gdańsku i ich rodzinami. Staraniem tego Komitetu wszyscy przedwojenni pracownicy placówek pocztowo-telegraficznych w Gdańsku i ich rodziny zostali otoczeni opieką oraz otrzymali renty specjalne. Żyjący obrońcy otrzymali również wysokie odznaczenia bojowe i państwowe.

W związku z 40-leciem wybuchu drugiej wojny światowej pracownicy resortu łączności oraz społeczeństwo województwa gdańskiego ufundowało obrońcom Poczty Polskiej pomnik symbolizujący ich bohaterstwo w walce oraz wierność w służbie dla ojczyzny. Odsłonięcie pomnika uskrzydłonej Nike i epitafium pomordowanych nastąpiło w dniu 1 września 1979 r.

W dniu 1 września zostało także otwarte Muzeum Poczty Polskiej w Gdańsku, w którym zostały wyeksponowane dokumenty i pamiątki dotyczące obrony tej placówki i martyrologii łącznościowców w latach wojny i okupacji.

W historycznym budynku został również oddany do użytku odrestaurowany na wzór przedwojenny urząd pocztowo-telegraficzny. W dniu 1 września 1979 roku podczas manifestacji patriotycznej delegacje pracowników resortu łączności złożyły hołd poległym oraz zaprotestowały przeciwko przedawnieniu zbrodni hitlerowskich.

Literatura pomocnicza

1. Franciszek Bogacki - "Poczta Polska w Gdańsku i jej obrona w dniu 1 września 1939 roku". Przegląd Pocztowy nr 9/47
2. Franciszek Jakubowski - "Historia Poczty Polskiej". Przegląd Pocztowy nr 4/48
3. Aleksander Śnieżko - "Poczta Polska w Wolnym Mieście Gdańsku". Wrocław 1975.
4. Praca zbiorowa - "400 lat Poczty Polskiej". Warszawa 1958 r.
5. Franciszek Bogacki - "Poczta Polska w Gdańsku". Warszawa 1978.
6. Praca zbiorowa - "Polskie Znaki Pocztowe". Warszawa 1960-1970.
7. Popularny Katalog Znaczków Polskich.
8. Andrzej Myślicki - Katalog polskich stempli pocztowych.

Niezrealizowany projekt datownika okolicznościowego przedstawia sylwetkę ppor. Konrada Guderskiego - pierwszego dowódcy obrony Poczty Polskiej w Gdańsku.

30-LECIE POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW

Uchwała Plenum Zarządu Głównego PZF

Rok 1980 będzie dla filatelistyki polskiej rokiem jubileuszowym. Przed 30 laty, w październiku 1950 roku, nastąpiło połączenie licznych regionalnych towarzystw i zrzeszeń filatelistycznych w jedną ogólnokrajową organizację - Polski Związek Filatelistów.

Od tej daty zaczął się dynamiczny rozwój ruchu filatelistycznego w Polsce. Z organizacji liczącej w roku jej powołania niespełna 2000 członków - i niewiele więcej w okresie międzywojennym - stał się Polski Związek Filatelistów spadkobiercą najlepszych tradycji polskiej filatelistyki, organizacją zrzeszającą ponad 180 000 członków. Dzięki opiece i pomocy władz państwowych stworzone zostały warunki i perspektywy stałego rozwoju ruchu filatelistycznego, który dopiero w Polsce Ludowej stał się ruchem masowym. W szeregach naszej organizacji znajdują się dorośli i młodzież, przedstawiciele wielu zawodów, grup społecznych i środowiskowych. Dzięki społecznemu ich zaangażowaniu, dzięki ofiarnej i rzetelnej pracy popartej doświadczeniem wielotysięcznej rzeszy działaczy tworzyła się i tworzy historia polskiej filatelistyki, historia Polskiego Związku Filatelistów.

W okresie trzydziestoletniej działalności naszej organizacji mamy do odnotowania poważne i liczące się osiągnięcia kulturalne, propagandowe i wychowawcze w skali ogólnokrajowej, poszczególnych regionów i okręgów. W kronikach Polskiego Związku Filatelistów zapisane zostały takie imprezy, jak: międzynarodowe wystawy filatelistyczne "Polska 60", "Tematica - Poznań 68", "Polska 73", siedem wystaw ogólnopolskich, międzynarodowe konkursy filatelistyczne dla młodzieży "Stolice bratnich krajów", "Kopernik - Jego życie i dzieło", a także ogólnokrajowe konkursy filatelistyczne otwarte również dla młodzieży niezrzeszonej. Z naszej inicjatywy odbyło się w Warszawie w 1965 roku pierwsze międzynarodowe sympozjum pod auspicjami UNICEF na temat wykorzystania filatelistyki w procesie rehabilitacji dzieci.

Niemniej poważne osiągnięcia mamy na arenie międzynarodowej. Filateliści polscy sięgali już po najwyższe wyróżnienia na wystawach międzynarodowych. Z naszych doświadczeń czerpały wzory organizacje filatelistyczne innych krajów.

Członkowie Polskiego Związku Filatelistów uczestniczyli i zawsze uczestniczą w aktualnych wydarzeniach politycznych, społecznych i kulturalnych kraju, a przez swoje własne inicjatywy i społeczną pracę rozszerzają i wzbogacają oficjalne programy. Uczestniczą również i w takich ogólnonarodowych akcjach, jak tworzenie funduszków Pomnika Szpitala Centrum Zdrowia Dziecka czy odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie.

W okresie minionych trzydziestu lat rok po roku tworzyła się historia filatelistyki polskiej, historia Polskiego Związku Filatelistów. Jest ona dziś dokumentowana licznymi publikacjami, plakatami, materiałami fotograficznymi, medalami, datownikami itp. Jest to jedyna, niestety w znacznym stopniu rozproszona, dokumen-

tacja ilustrująca i przypominająca etapy rozwoju i działalności Polskiego Związku Filatelistów. Zgromadzenie tej dokumentacji, będącej także częścią kultury materialnej naszego narodu, jest naszym moralnym obowiązkiem w stosunku do przyszłych pokoleń, w tym również przyszłych pokoleń polskich filatelistów.

Nie powinniśmy też zapominać o naszych Kolegach, którzy tworzyli zręby naszej organizacji i działali na rzecz jej rozwoju. Nazwiska takich działaczy, jak: Stanisław Adamski, Edmund Cichocki, Czesław Danowski, Tadeusz Dorożala, Jan Dudziński, Tadeusz Gryżewski, Zbigniew Kukulski, Henryk Krajewski, Stefan Łukawski, Józef Machowski, Stanisław Mikatciu, Marian Miklewski, Maciej Perzyński, Lech Parczewski, Aleksander Roszkowski, Mieczysław Sikorski, Tadeusz Scharmach, Jan Sawczak-Knihinicki, Ludwik Steinbach, Józef Tislowitz, Mieczysław Zaprzal i wielu, wielu innych zapisały się na trwałe w kartach kroniki naszej filatelistycznej historii. Wielu z nich już nie żyje, inni, z różnych względów nie uczestniczą już aktywnie w naszych pracach, ale sercem są z nami. O ich doświadczenia jesteśmy dziś bogatsi w naszej pracy. Nasze obecne osiągnięcia są także i ich osiągnięciami. O tym powinniśmy pamiętać.

Nie wolno nam uronić nic co składa się na historię polskiej filatelistyki i Polskiego Związku Filatelistów.

Rok 1980, rok jubileuszu naszej organizacji będzie doskonałą okazją dla przypomnienia i odtworzenia kart historii. Powinien to być rok, w którym dokonamy podsumowania naszych osiągnięć i zaprezentujemy stan aktualny.

W obchodach jubileuszu Polskiego Związku Filatelistów powinny wziąć udział wszystkie Koła lub grupy Kół i Okręgi PZF przez powołanie lokalnych komitetów organizacyjnych i honorowych. Centralne uroczystości odbędą się w Warszawie - mieście, w którym w roku 1950 powołany został do życia Polski Związek Filatelistów.

Zarząd Główny
Polskiego Związku Filatelistów

Warszawa, dnia 1 lipca 1979 roku.

Michał Andruszczyszyn

MŁODZIEŻOWY RUCH FILATELISTYCZNY W POLSCE W ROKU SZKOLNYM 1978/1979

Na trzecim Plenum Zarządu Głównego w dniu 18.06.1978 roku Komisja Młodzieżowa ZG przedstawiła aktualną w tym okresie analizę stanu młodzieżowego ruchu filatelistycznego w Polsce.

Podkreślając ogromny wysiłek aktywu młodzieżowego naszego Związku ukierunkowany na rozwiązanie zagadnień organizacyjnych, jak również wypracowanie właściwej metodyki pracy filatelistycznej w kołach młodzieżowych, przedstawiono jednocześnie stwierdzone niedomagania oraz propozycje ich usunięcia. Przychylnie przyjęcie przedstawionej analizy i propozycji pozwoliło Komisji Młodzieżowej na śmiało przygotowanie planu pracy i wytycznych Komisji do pracy w Okręgach PZF na rok szkolny 1978/79. Wytyczne, po zatwierdzeniu przez Zarząd Główny, przekazano jako obowiązujące Okręgom.

PZF do realizacji.

Realizując zatwierdzony plan pracy, Komisja Młodzieżowa ZG podjęła zamierzenia mające na celu umasowienie ruchu młodzieżowego oraz przygotowanie do realizacji zadań w skali Związku w perspektywie do 1985 roku. I tak:

1. W okresie od 1 lipca 1978 roku do 1 czerwca 1979 roku zorganizowano 4 zebrania Komisji, w tym dwa rozszerzone o udział przewodniczących komisji młodzieżowych Okręgów PZF. Jedno z tych zebrań było cyklem siedmiu spotkań w czasie finału Olimpiady Filatelistycznej w Olsztynie. Drugie odbyło się w roku bieżącym w miesiącu kwietniu. Tematem wszystkich zebrań była sprawa młodzieżowego ruchu filatelistycznego w Polsce. Szczególnie w Olsztynie na kilkugodzinnych spotkaniach przedyskutowano i dokonano wymiany poglądów na temat pracy okręgowych komisji młodzieżowych, kół i aktywów oraz spraw związanych z organizacją, metodyką szkolenia, propagandą i uczestnictwem w ogólnonarodowym dziele wychowania młodzieży. Wielkie zaangażowanie działaczy ruchu młodzieżowego pozwoliło na zrealizowanie zadań ujętych w wytycznych Komisji na rok szkolny 1978/79. Oczywiście, każde zamierzenie może być zrealizowane przy zainteresowaniu, przychylności i poparciu prezesów i członków Zarządów Okręgów PZF. Realizacja przedsięwzięć w poszczególnych Okręgach przedstawia tabela opracowana na podstawie nadesłanych przez Okręgi materiałów. Zdajemy sobie sprawę, że materiały nie są kompletne, ale tak przedstawia się sprawa na podstawie nadesłanych nam materiałów sprawozdawczych. Brak materiałów traktujemy /zgodnie z wypowiedziami na zebraniu w Olsztynie/, że w danym zakresie w Okręgu nic się nie działo.

2. W zakresie materiałów szkoleniowo-propagandowych:

- opracowano gazetkę ścienną związaną z Ogólnopolskim Konkursem Filatelistycznym pt.: "Sztuka i zwyczaje ludowe" w nakładzie 5 tys. egz., którą rozesłano do placówek kulturalno-oświatowych;
- przygotowano do druku poradnik dla opiekunów kół młodzieżowych w nakładzie 5 tys. egz.;
- ogłoszono alertową pracę dla wszystkich Okręgów PZF opracowania materiałów z zakresu "Geografia Polski - ludzie i zdarzenia" wg wzoru opracowanego przez Kol.Kol. Korbela i Łojka z Okręgu Kielce;
- systematycznie działano w kierunku podnoszenia na wyższy poziom biuletynu "Młody Filatelista";
- nawiązano współpracę z redakcją czechosłowackiego biuletynu "Młody Filatelista", narazie na zasadzie wymiany biuletynu.

3. W dalszym ciągu kontynuowany jest udział naszej młodzieży w imprezach filatelistycznych za granicą. I tak:

- udział 2 uczestników i opiekuna w imprezie związanej z 60-leciem Komsomołu w Moskwie;
- udział 5 uczestników i opiekuna w obozie filatelistycznym w Zanka na Węgrzech;
- udział 2 uczestników i opiekuna na II Konferencji Młodzieżowej w Kutnej Horze w CSRS.

W planie na 1979 rok przewidziano:

- a/ udział dwu uczestników i opiekuna w imprezie młodzieżowej "Tydzień Serca" w Høör /Szwecja/;
- b/ udział dwu uczestników i opiekuna w konkursie międzynarodowym organizowanym z okazji 30-lecia RWPG w Bratysławie;
- c/ udział pięciu uczestników i opiekuna w obozie w Bułgarii.

Jak widać z powyższego nasz udział w międzynarodowych imprezach jest znaczny i z prawdziwą satysfakcją obserwujemy umacnianie się przyjaznych kontaktów związków filatelistycznych KDL w zakresie młodzieżowym.

4. W zakresie imprez i wystaw filatelistycznych poszczególne Okręgi naszego Związku działały wg własnych planów i możliwości finansowych i bardzo często nie informowały Komisji Młodzieżowej ZG o planowanych imprezach. Na szczególne podkreślenie zasługuje społeczna postawa Komisji Młodzieżowych Okręgów PZF w Łodzi, Poznaniu, Lublinie, Gdańsku, Krakowie, Koszalinie, Bydgoszczy, Wrocławiu i Szczecinie, które na bieżąco informowały ZG o organizowanych imprezach i nadsyłały odpowiednie materiały.

Do centralnie organizowanej imprezy należy Ogólnopolski Konkurs Filatelistyczny "Olimpiada". W bieżącym roku organizację finału tego konkursu powierzono Okręgowi w Poznaniu. Przyjęto wstępne założenia tej imprezy, nawiązano kontakt z odpowiednimi władzami oświatowo-administracyjnymi, przygotowano projekty pamiatki i wydawnictw filatelistycznych związanych z regionem oraz uzgodniono lokalizację. Powiadomiono nawet bratnie związki filatelistyczne KDL, zapraszając na zgrupowanie po dwóch uczestników i opiekuna. Niestety cała ta praca aktywu Okręgu Poznańskiego została zniweczona wskutek niesprzyjającej aury zimowej i wiosennej. Duże śniegi, a później powodzie spowodowały zmiany w lokalizacji obozów, kolonii itp., a w konsekwencji odmowę uzgodnionej już wcześniej lokalizacji dla naszej imprezy w m. Piła. Dzięki jednak dużej ofiarności Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu, ostatecznie otrzymaliśmy lokalizację zgrupowania w Poznaniu. Niemniej jednak wszystkie dalsze prace związane z przygotowaniem finału musiały ulec zmianie, w związku z czym nastąpiły opóźnienia w informowaniu Okręgów oraz związków filatelistycznych KDL o tych zmianach. Obecnie informacje są przekazywane poszczególnym Okręgom PZF w komunikatach organizatorów.

Przebieg tegorocznego konkursu w Okręgach przedstawiony jest w tabeli nr 2. W sprawozdaniach z półfinałów przewija się stwierdzenie o braku zainteresowania konkursem. Porównanie jednak ilościowego udziału uczestników nie wskazuje na obniżenie się zainteresowania, a wręcz przeciwnie, na jego wzrost. Na przykład udział uczestników niezrzeszonych w 1979 roku wynosił:

O. Katowice	- 2.299	do 21 w 1978 roku
O. Lublin	- 350	do 0 w 1978 roku
O. Szczecin	- 139	do 72 w 1978 roku
O. Wrocław	- 768	do 656 w 1978 roku

Cyfry te mówią same za siebie.

W tych Okręgach, w których praca z młodzieżą jest na wysokim poziomie, udział w konkursie jest właśnie adekwatny do tego poziomu. W sumie, ogólna ilość uczestników konkursu w 1979 roku jest wyższa w porównaniu z rokiem 1978 o 1.457. Jest to wynik działania aktywu młodzieżowego Okręgów.

Inną sprawą, która musi być poddana dyskusji, to formy organizacyjne finału. Dotychczasowe formy są już zbyt trudne organizacyjnie do przeprowadzenia. Wraz z powstawaniem nowych Okręgów rośnie liczba uczestników, co powoduje, że brak jest chętnych do organizacji zgrupowań ze względu na trudności lokalowe i, co najsmutniejsze, w naszym Związku są koledzy, którzy lubią wskazywać na niedociągnięcia i krytykować, a na propozycje pomocy lub podjęcia się przygotowania kolejnej imprezy mają odpowiedź negatywną, może nawet czasem i słuszną z uwagi na obiektywne trudności w samym Okręgu. Taki stosunek nie sprzyja jednak organizacji, wręcz przeciwnie, nastawia niechętnie innych potencjalnych organizatorów. Wygodniej jest organizować tylko dla siebie, dlatego też organizatorzy tegorocznego finału zasługują na szczególne słowa uznania i podziękowanie całego Plenum ZG.

Na ostatnim zebraniu Komisji Młodzieżowej ZG z przewodniczącymi OKM sygnalizowaliśmy ten problem i przedstawiliśmy do przemyślenia oraz przedyskutowania w gronie aktywu OKM następujących możliwości:

- a/ wrócić do podziału na dwie grupy wiekowe;
- b/ organizować półfinał strefy, a finał co dwa lata;
- c/ zmienić okres organizacji finału na inny dogodny termin;
- d/ czas trwania finału 2 - 3 dni;
- e/ zrezygnować z organizacji olimpiad /o czym praktycznie nie może być mowy/.

Ostatecznie zagadnienie to będzie przedyskutowane na szerokim forum aktywu młodzieżowego w czasie finału olimpiady w Poznaniu, a wnioski i propozycje zostaną przedstawione do akceptacji Zarządowi Głównemu PZF.

Dla właściwego przygotowania następnych konkursów Komisja Młodzieżowa ZG opracowała pięcioletni plan olimpiad do 1985 r. Plan ten przedstawiamy do dyskusji i akceptacji. Zatwierdzenie programu pozwoli Komisji Młodzieżowej ZG i Okręgów na odpowiednie przygotowanie materiałów szkoleniowo-propagandowych z wyprzedzeniem w czasie, bo już w bieżącym roku można przystąpić do zlecenia opracowania poradników i materiałów szkoleniowych dla opiekunów do pracy w kołach nawet do końca 1985 roku. Drugie zagadnienie to sprawy organizacyjne i przygotowanie się Okręgów do tej imprezy. Znajomość tematów w układzie wieloletnim, zdaniem Komisji, pozwoli przyszłym kierownikom ruchu młodzieżowego naszego Związku na planowe prognozowanie zamierzeń i rozwiązań metodycznych oraz organizacyjno-szkoleniowych.

Wzorem lat ubiegłych Okręgowi Bydgoskiemu i jego aktywowi młodzieżowemu powierzono zorganizowanie eliminacji mającej na celu wyłonienie 2 uczestników, reprezentantów PZF do udziału w międzynarodowym konkursie w Bratysławie, poświęconemu 30-leciu RWPG. W eliminacji uczestniczyła młodzież Okręgów: Koszalin, Bydgoszcz, Gdańsk, Poznań i Olsztyn. Najlepiej przygotowanymi uczestnikami okazali się młodzi filateliści z Okręgu Koszalińskiego i oni będą nas reprezentować na tym konkursie. Organizacja eliminacji była przeprowadzona na wysokim poziomie, a jej dokumentację przedstawiono w ekspozycji Okręgu Bydgoskiego.

5. Udział uczestników naszego Związku w międzynarodowych wystawach filatelistycznych w minionym roku szkolnym był niewielki. Planowane jest natomiast uczestnictwo zbiorów młodzieżowych w nowym roku szkolnym w następujących wystawach międzynarodowych

pod patronatem FIP:

- 10 zbiorów - 1980 r. Holandia, wystawa młodzieżowa
- 3 zbiory - 1980 r. Anglia, wystawa dorosłych
- 3 zbiory - 1980 r. Norwegia, wystawa dorosłych

Jeżeli chodzi o uczestnictwo w krajowych imprezach należy z prawdziwą przyjemnością odnotować przyjazny stosunek organizatorów do młodych filatelistów i ich zbiorów. Na podkreślenie zasługuje czynne włączenie się niektórych Okręgów do ogólnonarodowej akcji z okazji Międzynarodowego Roku Dziecka i obchodów 35-lecia PRL. Włączenie się do tej akcji jest jednocześnie realizacją apelu ZG PZF do Zarządów Okręgów o czynne włączenie się do programu Frontu Jedności Narodu w zakresie imprez związanych z tymi obchodami. Do wyróżniających się Okręgów należą: Łódzki, Koszaliński, Lubelski, Wrocławski, Szczeciński i Olsztyński. Okręg Warszawski na zlecenie ZG PZF zorganizował międzynarodową wystawę o tematyce dziecięcej, w której tak samo w poważnym stopniu uczestniczyła młodzież. Udział młodzieży w programie FJN będzie trwał do końca br. I tak, w czasie finału Olimpiady w Poznaniu zorganizowane będzie spotkanie młodzieży naszego Związku z delegacjami związków filatelistycznych KDL. W ostatnich dniach finału w Poznaniu odbędzie się sympozjum poświęcone roli wychowawczej znaczka pocztowego w aspekcie wychowania narodów. Przewidujemy szeroki udział przedstawicieli różnych środowisk społeczeństwa oraz władz oświatowych, administracyjnych i organizacji społecznych. Do udziału w sympozjum zaprosiliśmy związki filatelistyczne KDL i otrzymaliśmy pozytywne odpowiedzi. W październiku br. planowane jest zorganizowanie w Szczytnie sesji naukowej poświęconej naszemu udziałowi w dziele ogólnonarodowego socjalistycznego wychowania młodzieży. Będzie to sesja różniąca się od sympozjum w Poznaniu. Pragniemy zastanowić się nad problemem pracy z młodzieżą tak zwaną trudną oraz pozostawioną bez opieki rodziców, sierotami. Materiały z sympozjum i sesji zostaną zebrane wraz z odpowiednimi wnioskami w jeden dokument, który powinien stanowić materiał dowodowy naszego kulturalno-wychowawczego działania wśród młodzieży i współdziałania PZF w socjalistycznym wychowaniu. Młodzież nasza, na apel ZG, brała udział w konkursie na projekt znaczka pocztowego z okazji 35-lecia PRL. Pokaz najlepszych prac, w tym również z zagranicy, był zorganizowany przy międzynarodowej wystawie filatelistycznej poświęconej tematyce dziecięcej, która odbyła się w Warszawie. Ocena wystawy i pokazu będzie opfacyowana przez organizatorów i przedstawiona w Biuletynie Informacyjnym PZF lub innych publikatorach.

6. Jedną z ostatnich spraw, którą pragniemy przedstawić Kolegom, jest zagadnienie ruchu filatelistycznego w naszym Związku. W tabeli nr 1 przedstawiono krótką analizę stanu w roku 1978 i stan na 1.01.1979 r. Z podanych liczb wynika, że na 1.01.1979 rok ruch młodzieżowy skupiał 34.496 uczestników w 1.274 kołach. W stosunku do 1.01.1978 r. nastąpił wzrost o 2.620 uczestników i 30 kół. A więc aktyw młodzieżowy realizuje zalecenia ZG PZF z pełnym zrozumieniem polityki naszych władz związkowych. Nie mniej jednak można mieć pewne zastrzeżenia do działań niektórych komisji oraz pretenzje do ich władz z Okręgu. O co nam chodzi? Prosimy porównać dane przedstawione w tabeli nr 1 i wyciągnąć wnioski. Na szczególne wyróżnienie zasługuje Okręg PZF w Łodzi, który od 1.01.1978 r. do 1.07.1978 roku zwiększył liczbę uczestników o ponad 1.000 i

stan ten utrzymał na 1.01.1979 rok. Według naszych obserwacji i analiz daje się zauważyć trzy tendencje w działalności aktywnego związkowego:

- 1/ szerokie poszukiwanie dróg w zakresie organizacji, metodyki szkolenia i propagandy filatelistyki wśród młodzieży. Inicjowanie nowych form popularyzacyjnych Związku i znaczka pocztowego oraz współzawodnictwa. Działania te zmierzają do pełnej realizacji programu umasowienia ruchu młodzieżowego naszego Związku, co w konsekwencji daje szansę pełnego powodzenia rozwinięcia się i umocnienia filatelistyki młodzieżowej na terenie działania danego Okręgu;
- 2/ działanie w wąskim kręgu zaawansowanych filatelistycznie uczestników, a więc praca nad profesjonalistami. Pozostałe sprawy ruchu młodzieżowego, jak strona organizacyjna, propagandowa, metodyczna pozostawiona została samej sobie. Efekty tej pracy według naszego zdania nie będą budujące i chwały Związkowi nie przysporzą;
- 3/ spokojne bytowanie i zadowolenie, że nic się nie dzieje. Brak zainteresowania sprawami młodzieżowymi, a może nawet nieumiejętność maskowania się efekciarskimi sloganami, praktycznie nie dającymi nic, ale za to wspaniale markującymi pracę.

Całe szczęście, że dwie ostatnie tendencje są w zasadzie odosobnione i w najbliższym czasie same siebie oceniają. Ogólnym problemem naszego Związku jest brak kadry opiekuńczej. Na ten stan rzeczy składa się wiele czynników, jak np. brak opieki ze strony Zarządów Okręgów; lekceważenie opiekunów i traktowanie ich jako ludzi tylko do pracy; niedoinformowanie o sprawach Związku i zagadnieniach fachowych; nieznanomość problemów pedagogicznych przez niektórych działaczy związkowych; lekceważenie ruchu młodzieżowego. To jest naga prawda proszę Kolegów i na to nie ma rady. Komisja Młodzieżowa sama z tym problemem nie poradzi. Konieczna jest pomoc Zarządów Okręgów, ale nie tylko deklaracyjna lecz praktyczna na co dzień i pełna życzliwości.

W niektórych Okręgach praca z opiekunami jest postawiona na właściwym poziomie. Na przykład w Okręgu Białostockim ruch młodzieżowy dysponuje opiekunami w 60-70% przygotowanymi pedagogicznie. Wszyscy opiekunowie objęci są troskliwą opieką i zrozumieniem ich pracy. Jest więcej takich Okręgów, ale pozwoliliśmy sobie dać za przykład ten Okręg ze względu na to, że jeszcze kilka lat temu ruch młodzieżowy na jego terenie prawie nie istniał. Zrozumienie opiekuna i jego potrzeb nie wymaga dużego poświęcenia. Uczestniczyłem np. w zebraniu opiekunów Okręgu Krakowskiego. Na zakończenie konferencji prezes Okręgu przekazał odpłatnie każdemu opiekunowi po jednym komplecie arkusików "Hermaszewski". Opiekunowie przyjęli ten gest z entuzjazmem. Bywają jednak przypadki, gdzie z tym wydaniem robiono problem w stosunku do młodzieży mimo, że decyzja ZG PZF w tej sprawie była jasna i jednoznaczna. Zdarzają się przypadki, że Komisja Młodzieżowa nie jest zorganizowana w preliminarzu na rok kalendarzowy, a co za tym idzie wątpliwe jest terminowe i właściwe przygotowanie realizacji planu pracy. W tym zakresie będą mieli do powiedzenia skarbnicy. Uważamy, że zagadnienie to powinno być jednoznacznie uregulowane ze względu na to, że realizacja zamierzeń młodzieżowych różni się w zasadniczy sposób od realizacji zamierzeń innych

komisji. Omawiając tę sprawę Komisja Młodzieżowa ZG ma nadzieję, dofinansowanie Okręgów w akcji młodzieżowej w 1980 roku będzie potraktowane z większym zrozumieniem niż w 1979 roku.

Następne zagadnienie to wykorzystywanie instruktorów młodzieżowych. Według posiadanych informacji z Okręgów, instruktorzy młodzieżowi wykorzystywani są do innych prac w Okręgu, a sprawami młodzieżowymi zajmują się mało. Komisja Młodzieżowa ZG nie chce ingerować w wewnętrzne sprawy Okręgów i ich polityki kadrowej, ale jeżeli instruktor jest opłacany z funduszy przeznaczonych na działalność młodzieżową, to powinien wykonywać obowiązki wynikające z angażu.

Jak wygląda zagadnienie współdziałania z kuratorami i wydziałami oświaty? Na to pytanie można odpowiedzieć, że tam gdzie kierownictwo ruchu młodzieżowego związane jest zawodowo z tym ruchem lub ma odpowiednie podejście do niego, to współpraca jest ścisła i pełna przychylności. Prawdą jest, że nasze działanie w szkole jest sprawą drugorzędną, bo pierwszorzędą są przedmiotowe koła zainteresowań. Ale musimy tak dobierać kadrę opiekunów, aby tworzyli oni klimat do uzyskania pełnego poparcia ich pracy ze strony dyrekcji i Rady Pedagogicznej szkoły. To się już udało zrobić w wielu szkołach, a przykładem tego może być działanie w Okręgach: Koszalińskim, Poznańskim, Gdańskim, Lubelskim i Rzeszowskim. Znany jest nam autentyczny fakt zainteresowania się Wydziału Oświaty pracą koła filatelistycznego. Inspektorat wyraził chęć zorganizowania odprawy szkoleniowej kierowników świetlic szkolnych, ale inicjatywa, tak bardzo potrzebna naszemu Związkowi, rozbiła się o brak zainteresowania się tą sprawą ze strony odpowiednich czynników Okręgu z powodu braku opiekunów. Propozycja ta była i jest nadal poparciem Inspektoratu Oświaty w zakładaniu kół młodzieżowych i rozwijaniu pracy filatelistycznej w szkołach objętych opieką danych władz oświatowych. Tymczasem okazuje się, że nasze działanie w tym kierunku jest niezrozumiałe, hamujące. O czym więc mówić. W Ministerstwie Oświaty i Wychowania Związek nasz natrafia na sprzyjający klimat. Obowiązuje w dalszym ciągu rozporządzenie Ministra Oświaty i Wychowania odnośnie prawa działania kół młodzieżowych w szkołach i innych placówkach kulturalno-oświatowych. Domy Kultury i Domy dziecka nie odmawiają, a wręcz odwrotnie, zachęcają nas do działania na ich terenie. Na tym odcinku nie wykorzystaliśmy wszystkich możliwości. Świadczy o tym tabela nr 3. Rozwiązanie tego istotnego problemu widzimy w zmianie stosunku do opiekunów kół młodzieżowych. Oczywiście, zagadnienie to można rozwijać szerzej, ale rozdrabnianie tematu świadczy raczej o chęci stworzenia problemu niż o pokonaniu.

Działanie nasze w tym zakresie powinno ulec korekcie tym bardziej, że sprawę naszą popiera nie tylko Ministerstwo Oświaty i Wychowania ale też Ministerstwo Łączności i osobiście Minister prof. dr Edward Kowalczyk, nasz wielki protektor i przyjaciel młodzieży.

Komisja Młodzieżowa Zarządu Głównego PZF pracowała w stałym składzie i zaangażowanie poszczególnych jej członków pozwoliło na wykonanie planu pracy w 1978 roku, czemu dała wyraz Komisja Rewizyjna naszego Związku w protokole pokontrolnym. Miniony okres był okresem rzetelnej pracy społecznej całego aktywów związkowego, a efekty tej pracy są wstępem i przygotowaniem do dalszych sukcesów organizacyjno-metodycznych w latach następnych.

Za wyniki tej pracy, pomoc w działaniu i realizacji planów Komisji Młodzieżowej ZG w 1978 r. składamy serdeczne podziękowanie Zarządom Okręgów i ich aktywistom młodzieżowym. Ze swej strony zwracamy się do Kolegów z prośbą o:

- pełną realizację wytycznych Komisji Młodzieżowej ZG;
- zrozumienie, pomoc i pełne zaangażowanie w dziele rozwijania i umacniania ruchu młodzieżowego w naszym Związku;
- dokładne poznanie swojego terenu działania i rozwinięcie współpracy z przedstawicielami placówek kulturalno-oświatowych i społeczno-politycznych.

Tabela nr 1

W Y K A Z

uczestników i kół młodzieżowych PZF wg stanu na:

Okręg	1.01.1976		1.07.1978		1.01.1979	
	uczestn.	kół	uczestn.	kół	uczestn.	kół
Białystok	1.263	46	1.140	48	1.161	47
Bielsko Biała	-	-	-	-	455	11
Bydgoszcz	1.056	40	1.238	51	1.182	48
Gdańsk	2.009	70	2.191	69	2.126	82
Gorzów Wlkp	772	31	788	29	915	33
Katowice	3.656	163	4.196	169	3.743	139
Kielce	1.638	76	1.500	65	1.353	60
Koszalin	1.279	55	1.311	50	1.320	53
Kraków	3.394	101	3.063	109	3.083	99
Lublin	1.437	174	1.546	74	1.595	75
Łódź	1.643	50	2.706	74	2.672	75
Olsztyn	1.195	57	1.403	57	1.412	55
Opole Śl.	1.519	65	1.665	60	1.631	66
Poznań	3.055	107	3.112	111	3.157	112
Rzeszów	2.553	112	2.553	112	2.517	106
Szczecin	1.262	56	1.366	60	1.464	60
Toruń	-	-	-	-	-	-
Warszawa	1.858	62	2.486	77	2.220	81
Wrocław	2.293	79	2.589	79	2.490	82
	31.882	1.244	35.453	1.294	34.496	1.274

Wykaz uczestników Olimpiad Filatelistycznych w 1978 i 1979 roku

Tabela nr 2

Okręgi	Ilość kół i uczestn. biorących udział w konkursie w 1978 r.		Ilość kół i uczestn. biorących udział w konkursie w 1979 r.		Wz. stanu na dzień 1.01.1979 r.		Ilość kół i uczestn. biorących udział w konkursie w 1979 r.		Wz. stanu na dzień 1.01.1979 r.	
	kół	uczestn.	kół	uczestn.	kół	uczestn.	kół	uczestn.	kół	uczestn.
Białystok	26	457	36,2	56,5	47	1.161	25	552	53,2	47,5
Bielsko Biała	26	647	60,3	65,0	11	455	8	330	72,7	72,5
Bydgoszcz	43	1.430	71,1	62,6	48	1.182	26	692	54,1	58,5
Gdańsk	29	731	94,6	93,5	72	2.126	48	1.089	66,6	58,5
Gorzów Wlkp	133	3.163	86,5	81,1	33	915	28	786	82,0	85,9
Katowice	43	920	56,1	75,4	139	3.743	117	3.085	85,5	85,9
Kielce	42	977	76,4	84,0	60	1.353	45	1.020	75,0	75,3
Koszalin	68	2.490	73,0	67,3	53	1.320	44	972	83,0	73,6
Kraków	46	1.198	33,4	62,1	99	3.083	65	2.037	65,6	65,7
Lublin	37	1.340	81,4	50,9	75	1.595	46	1.369	61,3	85,9
Łódź	42	1.140	95,5	73,6	55	1.412	34	1.740	53,3	65,1
Olsztyn	31	653	42,9	51,6	66	1.631	35	745	61,8	67,4
Opole Sl.	92	2.679	87,7	85,9	112	3.157	71	2.508	63,4	45,7
Poznań	70	1.988	77,8	62,5	106	2.517	58	1.704	54,7	67,5
Rzeszów	40	730	57,8	68,8	60	1.464	40	806	66,6	55,6
Szczecin	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Toruń	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Warszawa	39	1.121	60,3	65,0	81	2.220	37	1.014	45,6	45,6
Wrocław	53	1.423	61,2	62,3	82	2.490	52	1.545	63,4	62,0
Gazetka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ogółem	860	23.087	72,4	69,1	1274	34.496	819	22.947	64,3	66,5

P L A N

ogólnopolskich konkursów filatelistycznych dla młodzieży w latach 1980-1985

- 1980 rok - Osiągnięcia sportu polskiego
- 1981 rok - Twórcy literatury polskiej
- 1982 rok - Polscy mistrzowie pędzla i dłuta
- 1983 rok - Fauna polska
- 1984 rok - Współczesna historia Polski
- 1985 rok - Mistrzowie polskiej sceny i muzyki

Od 1980 roku Komisja proponuje przyjąć ogólne hasła
tch konkursów "Polska - nasza Ojczyzna"

Lucjan Adamczyk

WYSTAWIENICTWO W PZF

Referat przewodniczącego Komisji Wystaw
ZG na Plenum w dniu 16.09.1979 roku

Wprowadzenie

Poprzednie posiedzenia plenarne ZG PZF poświęcone były młodzieży, rozwojowi ilościowemu szeregów członkowskich PZF oraz innym problemom organizacyjnym, na których również, niejako marginesowo, na tyle ile było potrzebne, omawiano sprawy wystawiennicze. Słusznie uznano jednak, że wystawiennictwo jest jedną z głównych form statutowej działalności PZF w zakresie propagowania filatelistyki, a pośrednio formą propagandy historii i współczesności Polski we wszystkich przejawach życia politycznego, gospodarczego, kulturalnego, ochrony środowiska, sportu i turystyki. Doceniając sprawę, dzisiejsze Plenum poświęcone jest zagadnieniom wystawiennictwa filatelistycznego w PZF. Wystawiennictwo bowiem, jako jedna z najbardziej efektywnych form działalności, charakteryzuje się dynamicznym rozwojem, co należy uznać za zjawisko pozytywne. Nie zawsze jednak właściwie jest pojmowana rola wystawiennictwa, a to wywołuje szerokie dyskusje, często krytyczne. Ujemną stroną wystawiennictwa jest zatarcie różnic między propagowaniem filatelistyki w znaczeniu podnoszenia jej na wyższy poziom a propagandą w pełnym zrozumieniu tego określenia. Łączenie obu funkcji wystawiennictwa: filatelistyczno-szkoleniowej i propagandowej, trudne jest w praktyce. Podejmowane próby odbywały się ze szkodą dla jednego lub drugiego celu, czego przykładem mogą być wystawy krajowe z okazji rocznic postania ludowego Wojska Polskiego.

W wyniku wielu dyskusji i konsultacji oraz na podstawie wniosków Komisji Wystaw ZG, Plenum ZG PZF uchwałą nr 12/Pl/78 z dnia 18 czerwca 1978 roku przyjęło założenia ramowe "Zasad polityki

wystawienniczej". Dziś przedstawiamy kolejną wersję tych "Zasad", w których uwzględniliśmy zgłoszone uwagi, propozycje i wnioski.

Zgodnie z obecnym projektem, wystawiennictwo w kraju będzie realizowane w dwóch płaszczyznach:

- a/ wystawy kwalifikowane - podlegające ocenie sądów konkursowych;
- b/ wystawy propagandowe - nie podlegające ocenie sądów konkursowych.

Taki podział można porównać do sportu masowego i sportu kwalifikowanego. W sporcie masowym chodzi o ilość zawodników, a w sporcie kwalifikowanym są już potrzebne odpowiednie osiągnięcia. Nie ograniczamy organizacji wystaw konkursowych przez Koła i Okręgi w ramach własnych możliwości technicznych i finansowych, proponujemy traktować te wystawy jako "pierwszy krok", na których nowe zbiory będą mogły uzyskać uprawnienia /atest/ do udziału w wystawach kwalifikowanych.

Wystawiennictwo kwalifikowane

Wystawy te objęte będą planem centralnym, a ich ilość zostanie ograniczona do aktualnych potrzeb. Lokalizacja ustalona będzie w planach rocznych Zarządu Głównego PZF.

Udział w klasie konkursowej wystaw kwalifikowanych stopnia III-go będą mogły brać tylko te zbiory, które uzyskały atest stwierdzający odpowiedni poziom filatelistyczny. Atesty mogą być uzyskiwane na organizowanych specjalnie przeglądach bądź też na wystawach konkursowych lub propagandowych Okręgu, jeśli istnieje możliwość ekspozycji całego zbioru. W przeglądzie zbiorów, w wyniku którego będzie wydany atest, winni uczestniczyć członkowie okręgowego kolegium sędziów, przedstawiciele okręgowych komisji wystaw, komisji tematycznych, historyczno-badawczych oraz zainteresowani wystawcy.

Udział w klasach konkursowych wystaw II i I stopnia przewidziany jest dla zbiorów posiadających określone wyróżnienia uzyskane na wystawach niższego szczebla. Udział zbioru w wystawach tego samego stopnia jest ograniczony do trzech razy, jeśli nie uzyska on wyróżnień uprawniających do udziału w wystawie wyższego szczebla.

Wystawy kwalifikowane będą ukierunkowane według dziedzin zbieractwa. I tak, dla przykładu, na rok 1980 przewiduje się:

- wystawa II stopnia - sport, turystyka, krajoznawstwo;
- wystawa II stopnia - historia poczty;
- wystawa III stopnia - ogólnotematyczna;
- wystawa III stopnia - zbiory poczty balonowej, lotniczej i raketowej.

Wystawiennictwo propagandowe

Tu niezbędna jest odpowiednia aranżacja, zgodna z intencjami organizatora. Wymogi stawiane zbiorom nie polegają na ich wartości filatelistycznej lecz zgodności z ideowymi założeniami wystawy, gdzie ekspozycja filatelistyczna nie musi być głównym elementem wystawy. Właściwa polityka w zakresie wystawiennictwa propagandowego może sprawić, że PZF będzie liczącym się współpratnerem organizacji imprez politycznych, społecznych, kulturalnych i go-

spodarczych, które pragną uświetnić obchody różnych rocznic, jubileuszy, świąt ogólnokrajowych lub regionalnych. Przykładem tu mogą być obchody 30-lecia Warszawskiego Klubu Sportowego "Gwardia" lub Międzynarodowego Konkursu Chórów Polonijnych w Koszalinie, gdzie wspólnie z ekspozycją pucharów, medali, proporców, zdjęć, plansz i wykresów eksponowano kilka zbiorów tematycznych związanych z hasłem wystawy. Dlatego też chcąc skutecznie walczyć o nowe zbiory należy, obok wielkich prestiżowych wystaw konkursowych, organizować małe wystawy propagandowe. Ich realizacja jest w zasięgu możliwości wszystkich kół w Polsce. Siła Związku tkwi przecież nie tylko w kołach działających w wielkich miastach, ale w kołach małych miast, gmin, wsi. Tam też tkwią największe potencjalne możliwości zwiększenia stanu członków naszego Związku.

Do ekspozycji powinno się wybierać miejsca o dużym nasileniu ruchu. Przykładem może tu być cykl wystaw na Poczcie Głównej w Warszawie. Duży efekt propagandowy przynoszą też wystawy w zakładach pracy, szkołach, domach kultury, kinach i na dworcach. W tym przypadku należy w pierwszym rzędzie prezentować zbiory pracowników zakładów. Wielu filatelistów mówi o swoim hobby wstydliwie z zażenowaniem. Taka wystawa przyczyniłaby się do popularyzacji wystawy wśród kolegów i przyniósłaby wiele satysfakcji jemu samemu.

Wystawiennictwo propagandowe jest również istotnym czynnikiem przyspieszającym proces przechodzenia z kolekcjonerstwa nieusystematyzowanego do filatelistyki ekspozycyjnej. Wystawy propagandowe będą więc organizowane zgodnie z potrzebami każdego Okręgu i całego Związku. Charakter tematyczny będzie określony w rocznych planach Zarządu Głównego PZF. Na 1980 rok przewiduje się następujące kierunki działania:

- 35-lecie Wyzwolenia Warszawy;
- 75 rocznica Rewolucji 1905 roku;
- 35-lecie wyzwolenia obozu w Oświęcimiu;
- 150-lecie Powstania Listopadowego;
- 500-lecie śmierci Jana Długosza;
- 30 lat Polskiego Związku Filatelistów.

Wystawiennictwo młodzieżowe

Właściwa praca z młodzieżą, danie jej możliwości kulturalnej i pouczającej rozrywki jest bardzo ważnym odcinkiem pracy społecznej PZF, który trzeba rozwijać i doskonalić. Trud ten w przyszłości będzie decydował o ocenie pracy społecznej działaczy, będzie on naszym wkładem w wychowanie polskiej młodzieży.

Zadania, jakie wystawiennictwo filatelistyczne ma do spełnienia w stosunku do zbieraczy dorosłych, jeszcze w większym stopniu dotyczą młodych filatelistów. Udział w wystawach zbiorów młodzieżowych powinien być szkołą nowych pokoleń filatelistów. Zbiory młodzieżowe, odpowiednio wyselekcjonowane, powinny uczestniczyć w zasadzie w każdej wystawie filatelistycznej w oddzielnych grupach młodzieżowych. Nie wyklucza to możliwości organizowania samodzielnych wystaw młodzieżowych zgodnie z obowiązującymi "Zasadami organizacyjnymi wystawiennictwa filatelistycznego w PZF". Samodzielne wystawy młodzieżowe winny być imprezami towarzyszącymi podczas organizacji np. konkursów, olimpiad lub innych wydarzeń w ruchu młodzieżowym. Istotną sprawą ze względów organizacyjnych i finan-

sowych jest ujednoczenie wyróżnień konkursowych dla dorosłych i młodzieży. W miejsce żetonów proponuje się wprowadzenie medali.

Wpływ wystawiennictwa na rozwój i kształtowanie różnych form kolekcjonerstwa

Dynamiczny rozwój wystawiennictwa przyczynił się do wzbogacenia możliwości w zakresie budowy zbiorów tematycznych. Zbiory tematyczne uatrakcyjniły filatelistykę przez rozszerzenie jej możliwości propagandowych, spowodowały budowę bardzo ciekawych kolekcji. Mimo tych możliwości otwierających się przed tematykami obserwujemy jednak w ostatnich latach i w tym dziale filatelistyki pewien zastój, pewną monotonię tematów, ich powielanie według gdzieś podpatrzonego wzoru. Brak jest nowych oryginalnych rozwiązań w poszczególnych zbiorach. Obserwujemy niezwykle podobne do siebie zbiory pod względem układu wewnętrznego niezależnie od przyjętego tytułu w takich tematach, jak: "Lenin", "M.Kopernik", "Kosmos", "Życie społeczno-polityczne PRL" itp. Wiele interesujących tematów dotychczas nie podjęto, zaś niektóre z opracowanych są na bardzo niskim poziomie. Komisja tematyczna przy poszczególnych Okręgach i przy ZG PZF, jako zainteresowane bezpośrednio, powinny wyjść do szerokich rzesz filatelistów-tematyków z propozycjami ciekawych, oryginalnych i nowych tematów. Filateliści oczekują na informacje typu:

- jak przystąpić do opracowania zbioru tematycznego;
- co w danym zbiorze powinno się znaleźć;
- czego należy unikać;
- sposób rozmieszczenia materiału;
- opisanie zbioru itp.

Rola i zadania poszczególnych komisji w rozwoju wystawiennictwa

Kompleksowe ujęcie wystawiennictwa w PZF winno przyczynić się do rozwiązania szeregu problemów, między innymi takich, jak:

- zabezpieczenie materiałów filatelistycznych;
- wpływ na emisję znaczków;
- właściwe ukierunkowanie zbiorów;
- konsultacje i poradnictwo w zakresie zbierania i przechowywania znaczków;
- zabezpieczenie wydawnictw okolicznościowych i pamiątkowych;
- informacje o fałszerstwach;
- zabezpieczenie wydawnictw szkoleniowych, informacyjnych i propagandowych;
- zabezpieczenie sprzętu wystawienniczego;
- propagowanie filatelistyki i działalności PZF;
- ujednoczenie ewidencji zbiorów;
- lektury filatelistyczne i propagandowe;
- właściwe wykorzystanie środków finansowych.

Aby te problemy zostały spełnione, konieczna jest stała współpraca wszystkich komisji w Okręgach i Zarządzie Głównym. Od właściwej ich działalności i współpracy uzależniony jest poziom naszych zbiorów, ich bogactwo i różnorodność oraz miejsce naszego wystawiennictwa na arenie międzynarodowej, gdzie stawiane są coraz wyższe wymagania. Również cenna byłaby współpraca komisji w zakresie weryfikacji zbiorów na wystawy stopnia II i I oraz na wystawy międzynarodowe. Potrzebna jest stała kontrola ich rozwoju, zapoznawanie z najnowszymi opracowaniami teoretycznymi dotyczącymi tematu.

Powyższe wiąże się z ewidencją wszystkich "medalowych" zbiorów oraz udzielanie pomocy w rozwoju pojawiających się zbiorów nowych, oryginalnych formalnie i treściowo.

Udział PZF w wystawach zagranicznych

Komisja Wystaw już w ubiegłej kadencji zaczęła konsekwentnie lansować na wszystkich międzynarodowych nowe zbiory prezentujące odpowiedni poziom. Jak dotychczas praktyka taka zdaje egzamin. Problem jednak w tym, że udział w wystawach zagranicznych wymaga poważnych środków dewizowych na opłacanie ram wystawowych. Stąd typując zbiór na taką wystawę mamy prawo oczekiwać, że nie zawiedzie on naszych oczekiwań i wróci do kraju z wyróżnieniem medalowym. Zdarzają się jednak przypadki, że koledzy z Okręgów, w imię źle pojętej ambicji, bądź z braku rozeznania w trendach filatelistyki światowej, typują zbiory słabe, niedopracowane lub od lat nierozwijane. Przy nieudanym starcie takiego zbioru pojawiają się głosy krytyki pod adresem Zarządu Głównego, że popełnił błąd dopuszczając zbiór do ekspozycji. Zasady naszej pracy polegają na propozycji kolegów z Okręgów. Musimy jednak przyznać, że były przypadki wysyłania zbiorów, na których osiągnięcia nie liczyliśmy, a wrócili z wysokimi wyróżnieniami. To także zasługa Okręgów, które pomogły nam w typowaniu w oparciu o realne możliwości i aktualne informacje o rozwoju zbioru.

Kolejne zagadnienie związane z wystawami zagranicznymi, to sprawa komisarzy krajowych PZF. Zgodnie z decyzjami FIP, kraj uczestniczący w wystawie międzynarodowej pod patronatem tej organizacji, jeśli nie wyznaczy swego komisarza, to będzie on wyznaczony z urzędu. Pod adresem komisarzy PZF padło wiele krytycznych uwag, często nie z ich winy. W celu uregulowania tego odcinka pracy w "Zasadach organizacyjnych wystawiennictwa filatelistycznego w PZF" określamy uprawnienia i obowiązki komisarza, które będziemy egzekwować.

Wystawiennictwo w Okręgach PZF

Chcąc zwiększyć szeregi PZF musimy wzmóc propagandę filatelistyki, która będzie miała za zadanie rozwiać mity krążące wokół filatelistów, zapoznać społeczeństwo z pozytywnymi wartościami, jakie niesie ze sobą zbieractwo znaczków. Najpełniejszym wyrazem takiej propagandy jest właśnie wystawiennictwo. Tu można przedstawić zarówno piękno walorów filatelistycznych, jak również przez odpowiednią kompozycję poszczególnych zbiorów - historię i współczesność Polski oraz świata, w którym żyjemy. Niestety, jest to forma nie w pełni wykorzystana. Winę za to ponoszą sami działacze filatelistyczni, którzy za wszelką cenę chcą każdą wystawę mieć konkursową.

Wiemy, że ambicją każdego Okręgu, a nawet Koła jest zorganizowanie, co jakiś czas, wystawy na miarę własnych możliwości. Jest to swoisty test na aktywność organizacyjną. W zasadzie na podstawie odbytych wystaw rozlicza się Okręg z działalności. Jest to przecież jedyna chyba możliwość mobilizacji większej liczby członków i poszerzenia grona działaczy Okręgu. Wystawa jest praktycznie jedyną okazją zobaczenia większej liczby znaczków i walorów filatelistycznych, zapoznania się ze sposobami opracowania zbioru. W praktyce Okręgi organizują wystawy w dużych aglomeracjach, tam gdzie istnieją duże Koła. Trudno się temu dziwić. Nie

zawsze można własnymi środkami finansowymi zorganizować dużą imprezę, jaką jest niewątpliwie każda wystawa.

W czym leży błąd organizatorów, skoro zorganizowanie wystawy przekracza możliwości organizacyjne i finansowe większości Okręgów. Działacze popełniają błędy już przy układaniu scenariusza imprezy. Przede wszystkim planują wystawy dorównujące może wielkością ambicjom organizatorów, ale przerastające ich możliwości. Dlatego wystawy powinny organizować wspólnie działacze wszystkich kół na terenie gminy, miasta, regionu itp. Ważne jest również włączenie się działaczy filatelistycznych do imprez społeczno-kulturalnych organizowanych przez inne organizacje na danym terenie. Istotnym również czynnikiem jest odpowiednio wczesne przystąpienie do prac nad imprezą. Wiadomo przecież, że załatwienie sali, sprzętu wystawienniczego, zbiorów, wydawnictw, propagandy itp., wymaga odpowiednio wcześniejszego złożenia zamówień i uzyskania potwierdzenia. Tymczasem bardzo często działalność komitetów organizacyjnych przez długi czas jest tylko formalna. Dopiero na krótko przed wystawą przystępuje się do właściwych prac i wówczas okazuje się, że terminy, w których mogą być wykonane zamówienia są już zbyt krótkie. Uruchamia się wówczas prace zleczone, płaci się wyższe ceny. W końcu wystawa zostaje zorganizowana, ale jakim kosztem, jakim nakładem pracy. Ileż to razy zdarzają się przesuwania terminów otwarcia, ile punktów programu wypada ze scenariusza. Komitet organizacyjny ma wtedy rzeczywiście bardzo wiele pracy /często kosztem pracy zawodowej/. Najbardziej na tym pośpiechu w pracach końcowych traci oprawa plastyczna i propagandowa wystawy /brak informacji prasowej, plakatów itp./. W efekcie wystawa jest zakonspirowana dla większości potencjalnej publiczności i jedynymi wtajemniczonymi są twórcy wystawy oraz przypadkowe osoby. Tymczasem rzecz nie w tym, by wystawcy oglądali własne zbiory za szkłem i otrzymali symboliczne upominki. Głównym adresatem powinni być zbieracze początkujący lub osoby, których ta wystawa powinna skłonić do wstąpienia w szeregi PZF. Przede wszystkim jednak należy zapewnić udział w imprezie dzieciom i młodzieży. Należy poinformować o wystawie w pierwszym rzędzie szkoły, internaty, domy dziecka, domy kultury, większe zakłady pracy. W efekcie takich działań wystawa powinna stać się ważnym wydarzeniem kulturalnym w życiu zakładu pracy, dzielnic, miasta, województwa czy kraju. Inaczej organizowanie wystawy traci sens.

PROJEKT UREGULOWANIA SYSTEMU JURORÓW P Z F

przedstawiony na VII Plenum Zarządu Głównego PZF 16.09.79

Przyjęte przez Plenum ZG w roku ubiegłym założenia polityki wystawienniczej przewidują m.in. wprowadzenie systemu wystaw kwalifikowanych, objętych planem centralnym oraz ograniczenie tego rodzaju wystaw do czterech-pięciu w ciągu jednego roku..

System ten, którego zasadność była już omawiana, pociąga za sobą także dalsze konsekwencje, do których należy m.in. sprawa zapewnienia rzetelnej i obiektywnej oceny zbiorów eksponowanych na wystawach kwalifikowanych. Uzyskanie takiego efektu, potrzebnego dla wytworzenia zdrowej rywalizacji między wystawcami, pobudzającej do stałego podnoszenia zbioru na wyższy poziom, jest

możliwe zarówno dzięki posiadaniu kadry jurorów o odpowiednich kwalifikacjach, jak też przez zapewnienie im możliwie częstego kontaktu ze zbiorami, nie rzadziej niż jeden-dwa razy w roku. Kontakt ze zbiorami przy takiej częstotliwości pozwala jurorowi na śledzenie postępów wystawcy, na konfrontacje z innymi, podobnymi eksponatami, a co za tym idzie - ułatwia wydanie właściwej oceny. Ponadto pozwala też na podnoszenie własnych umiejętności.

Według materiałów otrzymanych z byłego Głównego Kolegium Sędziów posiadamy zarejestrowanych łącznie 126 jurorów i 90 aspirantów, w tym 21 z uprawnieniami międzynarodowymi, 43 z uprawnieniami krajowymi i 62 z uprawnieniami okręgowymi.

Zakładając, że każdego roku będzie organizowanych pięć wystaw kwalifikowanych, z których każdą oceniać będzie piętnastoposobowy zespół jury, to każdy z zarejestrowanych aktualnie jurorów będzie mógł uczestniczyć w pracach jury raz na półtora do dwóch lat.

Tak rzadki kontakt ze zbiorami, ze względów wyłożonych na wstępie, nie jest korzystny i wpływa ujemnie na całokształt pracy sądów konkursowych.

Prezydium ZG proponuje następujące rozwiązanie:

1. Zlikwidowanie podziału na sędziów międzynarodowych, krajowych i okręgowych. Każdy juror powinien znać zasady oceny zbiorów na każdej wystawie, bez względu na jej stopień.
2. Utworzenie ściśle określonej grupy jurorów zgodnie z faktyczną potrzebą. Wielkość tej grupy określa się na 35-40 osób.
3. Ograniczenie dolnej i górnej granicy wieku, w którym juror może sprawować swą funkcję. Proponuje się jako dolną granicę - 30 lat, a to ze względu na konieczność nabycia koniecznej wiedzy i doświadczenia oraz górną na 70 lat.
4. Powoływanie dalszych jurorów w miarę naturalnego powstawania wakatów w grupie jurorów lub w momencie zaistnienia innych uzasadnionych przypadków wywołanych zmianą sytuacji i działalności wystawienniczej.
5. Podział jurorów na dwie grupy wg kompetencji: klasyka i tematyka.

Przyjęcie powyższych ogólnych zasad m.in. na okresowe spotkania konsultacyjne, umożliwi stały i niezbędny kontakt ze zbiorami, obserwację ich postępu i rozwoju, a także zapewni stały i systematyczny dopływ nowych kadr.

Jurorzy, którzy znajdują się w grupie wymienionej w pkt. 2 posiadać będą ściśle określone obowiązki, uchybienie którym pociągnie za sobą skreślenie jurora z listy.

Powoływanie nowych jurorów będzie następować na wniosek Zarządu Okręgu. Przy powoływaniu jurora będzie obowiązywał egzamin, którego zasady zostaną ustalone odrębnie.

Obowiązek szkolenia kandydatów na jurorów będzie spoczywał na Zarządach Okręgów. Przewidywane jest powołanie rezerwowej grupy, spośród której będą powoływani jurorzy w pierwszej kolejności. Prezydium prosi jednocześnie, w przypadku akceptowania powyższych zasad, o:

- a/ upoważnienie powołania zespołu dla opracowania regulaminu określającego prawa i obowiązki jurora oraz obowiązki komitetu

- organizacyjnego w stosunku do sądu konkursowego;
- b/ upoważnienie do zatwierdzenia powyższego regulaminu;
- c/ ustalenia listy jurorów.

Prezydium Zarządu Głównego PZF

PS. Powyższy projekt decyzją Plenum ZG został przekazany powołanej Komisji w celu zaproponowania nowego tekstu uwzględniającego problemy podniesione w dyskusji.

Ryszard Rzepko

WZROST ORGANIZACYJNY PZF

W OKRESIE 31.12.1977 - 30.06.1979 r.

W okresie od 31 grudnia 1977 roku przybyło łącznie 27.250 członków, w tym 6.020 młodzieży. Na dzień 30 czerwca 1979 roku Polski Związek Filatelistów zrzesza ogółem 185.338 członków. W okresie tym założonych zostało 198 kół przy zakładach pracy oraz 1 koło terenowe /otwarte/. Ponadto założono 83 koła szkolne młodych filatelistów. Średni procentowy wskaźnik wzrostu waha się od 6,7 do 47,7 %. Zróżnicowany jest też ilościowy wskaźnik przyrostu. Oba wskaźniki, co trzeba wyraźnie podkreślić, nie stanowią o aktywności poszczególnych Okręgów, a przynajmniej nie mogą być jedynym miernikiem aktywności. Ich wielkość w dużej mierze zależy od wcześniejszego "stanu posiadania" w stosunku do ilości mieszkańców. Jeżeli przed grudniem 1977 roku było więcej filatelistów, to obecnie pozyskiwanie nowych członków jest coraz trudniejsze. Ale też nie można minimalizować osiągnięć tych Okręgów, które uzyskały znaczne sukcesy. Podejmowane przez Okręgi działania, jak zacieśnienie współpracy z różnymi organizacjami społecznymi, współpraca z wojewódzkimi przedsiębiorstwami filatelistycznymi, dokonywanie bieżących analiz rozwoju filatelistycznego w regionie i prezentowanie wyników na spotkaniach aktywu na pewno wpływa na uzyskanie takich, a nie innych rezultatów.

Nie bez wpływu na ogólny wzrost ilościowy pozostają decyzje Zarządu Głównego o przystosowaniu struktury Związku do podziału administracyjnego kraju, a więc o powoływaniu nowych Okręgów PZF z odstępstwem od przepisu Statutu stawiającego w tym względzie określone wymogi. Powoływanie nowych Okręgów wyzwała nowe inicjatywy społeczne, powoduje aktywizację jednych w kierunku dorównania większym ilościowo Okręgom, drugich z chęci nadrobienia "strat" ilościowych. Sytuację taką ilustrują najlepiej przykłady:

Oto w Okręgu Bydgoskim stan członków kształtował się następująco:			
rok 1973	-	5.388	członków na koniec roku;
rok 1974	-	5.215	" "
rok 1975	-	5.051	" "
rok 1976	--	5.133	" "
rok 1977	-	5.387	" "
rok 1978	-	5.613	" "

Z dniem 1 stycznia 1979 roku powołany zostaje Okręg Toruński, wchodzący dotychczas terytorialnie w skład Okręgu Bydgoskiego. Okręg ten przejmuje na swoją ewidencję 1.866 członków. W Okręgu Bydgoskim pozostaje więc 3.747 członków. Po półrocznej działalności obu Okręgów notujemy na dzień 30 czerwca 1977 roku: Okręg

Bydgoski - 6.066 członków, Okręg Toruński - 1.929 członków. Razem przyrost ilościowy w stosunku do danych na koniec 1978 roku wynosi 2.382 członków.

Podobnie sprawa przedstawia się w Okręgu Katowickim, z którego z dniem 1 stycznia 1978 roku wydzielono Okręg Bielsko Bialski z liczbą 3.091 członków. Obecnie, na koniec czerwca 1979 roku, Okręg Katowicki prawie wyrównał stan członków, a Okręg Bielsko Bialski osiągnął wzrost 278 członków. Łączny przyrost członków obu tych Okręgów wynosi 3.074 osoby w stosunku do stanu na 1 stycznia 1978 roku. A oto jak przedstawia się sytuacja w pozostałych Okręgach:

D o r o ś l i

Okręg	stan na:		różnica		wzrost %
	31.12.77	30.06.79	+	-	
Białystok	2.537	3.122	+	585	23,1
Bielsko Biala ^{1/}	-	3.378	-	-	-
Bydgoszcz ^{2/}	5.387	6.066	+	679	12,6
Gdańsk	7.348	8.740	+	1392	18,9
Gorzów Wlkp	2.643	3.008	+	365	13,8
Katowice ^{3/}	25.715	25.411	-	304	-
Kielce	2.354	2.771	+	417	17,7
Koszalin	1.843	2.068	+	225	12,2
Kraków	10.811	11.539	+	728	6,7
Lublin	3.132	3.758	+	626	20,0
Lódź	7.955	10.515	+	2560	32,1
Olsztyn	1.957	2.404	+	447	22,8
Opole	3.454	5.101	+	1647	47,7
Poznań	8.769	9.912	+	1143	13,0
Rzeszów	4.732	5.454	+	722	15,3
Szczecin	5.692	6.476	+	784	13,8
Toruń ^{5/}	-	1.929	-	-	-
Warszawa	21.635	24.311	+	2676	12,4
Wrocław	10.238	11.479	+	1241	12,1
P Z F	126.202	147.432	+	21230	16,8

M ł o d z i e ż

Białystok	1.263	1.279	+	16	1,3
Bielsko Biala ^{1/}	-	672	-	-	-
Bydgoszcz ^{2/}	1.056	1.182	+	126	11,9
Gdańsk	2.009	2.391	+	282	14,0
Gorzów Wlkp	772	1.170	+	398	51,5
Katowice ^{3/}	3.658	3.948	+	290	7,9
Kielce ^{4/}	1.638	1.593	-	45	-
Koszalin	1.279	1.369	+	90	7,8
Kraków ^{4/}	3.394	3.038	-	356	-
Lublin	1.437	1.679	+	242	16,8
Lódź	1.643	2.996	+	1353	82,3
Olsztyn	1.195	1.500	+	305	25,5
Opole	1.519	1.672	+	153	10,0
Poznań	3.055	3.513	+	458	15,0
Rzeszów	2.553	2.625	+	72	2,9
Szczecin	1.264	1.464	+	200	15,9

Okręg	stan na:		różnica + -	wzrost %
	31.12.77	30.06.79		
Toruń ^{5/}	-	1.000	-	-
Warszawa	1.858	2.321	+ 463	24,9
Wrocław	2.293	2.494	+ 201	8,7
P Z F	31.886	37.906	+ 6020	18,7

- 1/ Okręg powstał z dniem 1 stycznia 1978 roku,
- 2/ Z dniem 1 stycznia 1979 r. wyłączono teren woj. toruńskiego,
- 3/ Z dniem 1 stycznia 1978 r. wyłączono teren województwa bielsko bialskiego,
- 4/ Spadek ilościowy,
- 5/ Okręg powstał z dniem 1 stycznia 1979 roku.

Z PRAC PREZYDIUM ZG

Posiedzenie w dniu 30 czerwca 1979 roku

W okresie między plenarnymi posiedzeniami Prezydium, to jest od 16 lutego do 29 czerwca br., odbyło się 13 spotkań roboczych Prezydium, w których nieregularnie uczestniczyli również przewodniczący komisji problemowych ZG. Tematyka posiedzeń jest ujęta w protokołach roboczych.

Omawiając prace Prezydium w tym okresie, Prezes ZG poinformował o podpisaniu w miesiącu kwietniu br. protokołu o współpracy PZF z Czeskosłowackim Związkiem Filatelistów, a także o przebiegu II Narady Prezesów Zarządów Okręgów PZF, którą poświęcono przede wszystkim problemom finansowym Związku. Z wypowiedzi uczestników Narady wynika, że narastają trudności w kontynuowaniu działalności na dotychczasowym nawet poziomie. Wynika to ze wzrostu kosztów materiałowych, cen usług, funduszu płac itp. Zachodząca w tym okresie sytuacja skłania do rozważenia możliwości podwyższenia składek członkowskich, które od ponad 15 lat pozostają na tym samym poziomie. Za taką ewentualnością opowiada się znaczna część członków Związku. W wielu Okręgach członkowie samorzutnie podjęli już decyzje o podwyższeniu składek. Wnioski wynikające z Narady posłużą w dalszych dyskusjach na ten temat również przy podejmowaniu ewentualnych decyzji w tym zakresie.

Do działań Prezydium, mających istotne znaczenie dla programowej działalności naszej organizacji, należą wizyty składane w różnych organizacjach i urzędach. W połowie maja br. członkowie Prezydium złożyli wizyty Przewodniczącemu Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych oraz Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych. W obu przypadkach omówiono możliwości włączenia filatelistyki do działań obu organizacji. Rozmowy będą kontynuowane w trybie roboczym.

Do działań w tej samej grupie należą okresowe spotkania w Ministerstwie Łączności, szczególnie spotkania i bezpośrednie rozmowy z Obywatелеm Ministrem, który wykazuje dużo zrozumienia i życzliwości dla naszej organizacji i jej działalności. Dzięki takiemu stanowisku realizuje się wiele naszych postulatów i sugestii. Jeżeli jednak chodzi o plany emisyjne Ministerstwa Łączności to należy stwierdzić, iż nie wszystkie nasze propozycje zostają uwzględnione. Przyczyny tego tkwią w rozbieżnych z naszymi poglądami

dami na politykę emisyjną CHZ "Ars Polona" i PF "Ruch". Uzgodnienie tych poglądów wymaga dłuższego czasu zwłaszcza, że wchodzi tu aspekty ekonomiczne, a także zobowiązania obu przedsiębiorstw w stosunku do ich kontrahentów. To między innymi zaważyło na zmianie pierwotnej decyzji o wydaniu specjalnego arkusika z okazji XIII OWF "Katowice 79" tylko dla członków PZF. Innym zjawiskiem utrudniającym rozmowy i działania w kwestiach emisyjnych jest działalność niektórych członków PZF przekazujących Ministerstwu Łączności, CHZ "Ars Polona" i innym organizacjom różnorodne inicjatywy, które w konsekwencji przynoszą szkodę całej filatelistyce, ale dają korzyści zainteresowanym osobom /np. nowodruk "Mundial"/.

Do negatywnych zjawisk wewnątrzorganizacyjnych w dalszym ciągu należy brak wymiany informacji, szczególnie z Okręgów do Zarządu Głównego, a także brak lub nietreminowe przekazywanie sprawozdań z ważniejszych imprez i wystaw. Konsekwencją tego jest nie informowanie przez Zarząd Główny zainteresowanych naszą działalnością władz nie przekazywanie informacji do środków masowego przekazu itp. Brak aktualnych informacji i sprawozdań Zarząd Główny odczuwa także w codziennej działalności, zwłaszcza w kontaktach międzynarodowych i wewnętrznych z różnymi organizacjami i instytucjami. Taki stan stwierdzili również pracownicy Urzędu Spraw Wewnętrznych m.st. Warszawy, po przeprowadzeniu w I kwartale br. kontroli działalności Zarządu Głównego PZF, którzy w rozmowie pokontrolnej powiedzieli: robicie bardzo dużą robotę, ale kto o niej wie? To stwierdzenie czynników kontrolujących naszą działalność jest bardzo znamienne. Zarząd Główny nie jest w stanie podjąć systematycznej działalności informacyjno-propagandowej bez udziału w tym Zarządów Okręgów. Niedomagania w tym zakresie przynoszą naszej organizacji poważne szkody. Właśnie brak sprawozdań np. z wystawy "Na Straży Pokoju i Socjalizmu" nie pozwolił przekazać odpowiedniej informacji do Głównego Zarządu Politycznego WP o udziale PZF w obchodach 35-lecia ludowego Wojska Polskiego. Podobnie przedstawia się sytuacja z informacją dla Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu o udziale PZF w obchodach 60-tej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku, a to na skutek braku sprawozdania z Ogólnokrajowej Wystawy Filatelistycznej zorganizowanej w Lesznie. Podobnych przykładów jest znacznie więcej, a dotyczy to zarówno działalności merytorycznej jak i administracyjnej. Ujemne tego skutki dla całej naszej organizacji musimy sobie jak najszybciej uświadomić.

W zakończeniu informacji Prezes ZG omówił pojawiające się do niedawna próby podrywania autorytetu aktualnych działaczy PZF. Przypomniał też, że Prezydium już na początku kadencji stwierdziło, iż będzie przeciwdziałać takim tendencjom i występować będzie zawsze w obronie działaczy, nie zaniedbując jednak wyjaśnienia zarzutów. Tak było m.in. w przypadku działaczy Okręgu Wrocławskiego, a zwłaszcza jego Prezesa. Skargi i anonimy kierowane do władz administracyjnych i instancji partyjnych zostały wyjaśnione. Przeprowadzona przez Główną Komisję Rewizyjną kontrola również nie potwierdziła zarzutów. Są oczywiście różne niedociągnięcia, ale nie dyskredytujące działaczy, jak twierdzili to piszący skargi i żalania. Chyba tylko dużej rozwadze Prezydium w podejmowaniu decyzji należy zawdzięczać, że działacze wrocławscy pracują nadal w szeregach naszej organizacji.

Do sytuacji finansowej Związku nawiązał również Skarbnik ZG

przy okazji referowania sprawozdań nadsyłanych z Okręgów. M.in. stwierdził, że według posiadanych materiałów, stan finansowy ulega szybkiemu pogarszaniu się. Przyjmując, że działalność Związku utrzymywana będzie na obecnym poziomie, który przecież uznawany jest zgodnie za niewystarczający, możemy się liczyć w bieżącym roku z deficytem około jednego miliona złotych. Opierając się na wnioskach z II Narady Prezesów Okręgów oraz późniejszych dyskusjach wyraził opinię, że składki powinny być podwyższone do 10 zł. miesięcznie, co pozwoli na zabezpieczenie strony finansowej działalności Związku. Opierając się na przedłożonej przez Skarbnika ZG analizie stanu finansowego, Prezydium postanowiło wystąpić do Plenum ZG z wnioskiem o podwyższenie składki członkowskiej od 1 stycznia 1980 roku./R/.

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała nr 15/Pr z dnia 30.06.1979 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje w okresie od 16.02 do 29.06.1979 r.

Niniejsza uchwała obejmuje m.in.:

1. Zakupienie pracy A.Łaszkiwicza i W.Kurkiewicza pt. "Fałszerstwa polskich znaczków pocztowych 1860-1939" po uprzednim uzgodnieniu co najmniej dwóch pozytywnych recenzji oraz po uzgodnieniu z autorami terminu wydania dogodnego dla PZF. Prezydium przyjęło do wiadomości negatywny stosunek KAW do wydania tej pracy.
2. Udzielenie Okręgowi Gorzowskiemu dotacji uzupełniającej w wysokości 11.376 zł, na pokrycie kosztów wydania drukiem pracy M.Kościelniaka pt. "Pocztowe stemple prowizoryczne Ziemi Lubuskiej 1945-1947 w nakładzie 1.000 egz. z jednoczesnym ustaleniem ceny sprzedaży jednego egzemplarza na zł 10. Zobowiązanie Zarządu Gorzowskiego do nieodpłatnego przekazania Zarządowi Głównemu 150 egz. tej broszury. Zezwolenie Zarządowi Gorzowskiemu na sprzedaż pozostałej ilości egz. po cenie ustalonej przez ZG, z przeznaczeniem uzyskanych wpływów na propagandę znaczków polskich i filatelistyki na terenie Okręgu Gorzowskiego. Pokrycie niedoboru z tytułu wydania broszury z funduszy Zarządu Głównego przeznaczonych na szkolenie i propagandę, przy łącznym koszcie w wysokości 31.376 zł, w całości pokrytym przez Zarząd Główny.
3. Podjęcie starań o pozyskanie autorów dla opracowania tematu "Stemple prowizoryczne w latach 1944-1947" w regionach, które dotychczas nie zostały opracowane bądź wydane drukiem, a także w przypadku doprowadzenia do takich opracowań, zakupienie ich i dążenie do wydania drukiem.
4. Wydanie drukiem /technika małej poligrafii/ w nakładzie 5.000 egz. przygotowanego przez Komisję Młodzieżową "Poradnika dla opiekuna koła młodzieżowego PZF" z przeznaczeniem przede wszystkim dla kandydatów na opiekunów kół młodzieżowych.
5. Zakupienie od Okręgu Warszawskiego PZF dla potrzeb szkoleniowych komisji młodzieżowych pełnego nakładu broszury "Nowości poczty polskiej 1977-1978" i przeznaczenie jej na cele szkoleniowe młodzieży zrzeszonej w PZF. Prezydium podtrzymuje jedno-

- cześnie zalecenie zaniechania wydawania przez Okręg Warszawski dalszych roczników "Nowości" ze względu na dezaktualizację materiału oraz z powodów finansowych. Artykuły omawiające nowe emisje znaczków polskich należy sukcesywnie zamieszczać na łamach biuletynu "Młody Filatelista".
6. Przyjęcie założeń organizacyjno-technicznych wystawy filatelistycznej "Pokój Dzieciom", przekazanie organizatorom dotacji Zarządu Głównego w wysokości 50.000 złotych na dofinansowanie wystawy zbiorów filatelistycznych i wystawy rysunków dzieci.
 7. Przyznanie Okręgowi Poznańskiemu dotacji w wysokości 350.000 zł, powiększonej o dalsze 25.000 zł, na sfinansowanie kosztów organizacji finału ogólnokrajowego młodzieżowego konkursu "Piękno Polski" oraz na organizację sympozjum "Wychowawcza rola filatelistyki wśród młodzieży" z udziałem delegacji ze związków filatelistycznych KDL.
 8. Przyznanie Okręgowi Rzeszowskiemu dotacji w wysokości 100.000 zł na sfinansowanie kosztów organizacji Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej "Polska-Bułgaria".
 9. Zgłoszenie udziału w międzynarodowych wystawach i wyznaczenie komisarzy:
 - "London 80", 6 zbiorów, komisarz Z.Piekut;
 - "Norwex 80", 6 zbiorów, komisarz R.Rzepko;
 - "India 80", 3 zbiory /w tym 1 młodzieżowy/, komisarz L. Malendowicz;
 - "Brasiliana 79", 3 zbiory, komisarz M.Gröer;
 - "Socphilex 79", 21 zbiorów /w tym 3 młodzieżowe/, komisarz L. Adamczyk;
 - "Polpex 79" w Chicago, 5 zbiorów, bez komisarza;
 - "20-lecie Związku Filatelistów Polskich w Australii", 4-5 zbiorów, komisarz A.Kurczyński;
 - "Wien 81", ilość zbiorów do ustalenia, komisarz S.Falkowski.
 10. Delegowanie na Kongres FIP w Sofii Kol.Kol. B.Subocza, T.Hampla i J.Witkowskiego w związku z rezygnacją z wyjazdu Kolegi Prezesa ze względów służbowych.
 11. Delegowanie Kol. Z.Wiatrowskiego do Sofii na posiedzenie Komisji Młodzieżowej FIP oraz stanowisko, że w przypadku rezygnacji Kol. Wiatrowskiego z funkcji członka Prezydium tej Komisji, PZF nie będzie wysuwał innego kandydata.
 12. Propozycję aby posiedzenie Prezydium Komisji Młodzieżowej FIP odbyło się w Warszawie /zamiast we Wrocławiu/ i powierzenie organizacji posiedzenia Okręgowi Warszawskiemu PZF. Koszty w wysokości 15.000 zł pokryje Zarząd Główny na podstawie złożonego przez Okręg obciążenia.
 13. Delegowanie do Høör /Szwecja/ na imprezę "Tydzień Serca" dwuosobowej delegacji młodych filatelistów pod opieką Kol. B.Stępczyńskiego z Poznania.
 14. Delegowanie do Berlina na naradę związków filatelistycznych KDL Kol.Kol. R.Rzepko i J.Zaborowskiego z upoważnieniem ich do reprezentowania PZF na obchodach 10-lecia Związku Filatelistów NRD w ramach Związku Kulturalnego NRD.

15. Delegowanie do Berlina Kol. S.Falkowskiego na naradę związków filatelistycznych KDL poświęconą problemom ekspertyz filatelistycznych.
16. Delegowanie na zaproszenie Związku Filatelistów Bułgarii 5-osobowej delegacji młodych filatelistów pod opieką Kol. E.Kowala na obóz wypoczynkowy młodych filatelistów ze związków filatelistycznych KDL.
17. Delegowanie do jury MWF "Brasiliana 79" Kol. M.Gröer oraz do jury MWF "Socphilex 79" Kol. R.Rzepko.
18. Powołanie dla MWF "Polska-Bułgaria" w Rzeszowie jury w składzie: Janusz Mikulski z Olsztyna, Zygmunt Baranowski z Warszawy, Jerzy Bąkowski z Krakowa. Skład jury uzupełni dwóch przedstawicieli z Bułgarii. W przypadku koniecznym jednego z jurorów polskich może wymienić Kol.M.Syta z Rzeszowa.
19. Decyzję o przyjęciu przez Zarząd Główny kosztów /noclegi, przejazd, diety i honoraria/ jury XIII Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej "Katowice 79".
20. Decyzję o przyjęciu z dniem 1 sierpnia 1978 r., iż udokumentowany rachunkiem koszt noclegu w hotelu nie może przekraczać 160 zł za dobę z możliwością 10% podwyżki dla miejscowości turystycznych oraz że konsekwencje przekroczenia tej kwoty ponosi delegowany.
21. Zatwierdzenie wniosków jury Medalu za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych o nadanie tego wyróżnienia za 1978 r. Kol.Kol. Janowi Danielskiemu z Katowic, Januszowi Z.Piekutowi z Łodzi, Zygmuntowi Szymańskiemu z Warszawy i Piotrowi Wieczorkowi z Warszawy.
22. Zatwierdzenie na wniosek sekretariatu jury Medalu za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych jury w składzie: Kol.Kol. Jan Ryblewski i Lucjan Piekarcz z Krakowa, Zbigniew Cieślowski z Warszawy, Janusz Koczorowski z Poznania, Janusz Z.Piekut i Jan Tokar z Łodzi oraz Karol Strug z Kielc, do oceny publikacji za lata 1979 i 1980 oraz przedstawienie wniosków o nadanie medalu.
23. Przyjęcie rezygnacji Kol. Lesława Teśli z funkcji członka Zarządu Koła PZF "Polonia" i dokooptowanie na tę funkcję Kol. Leszka Stępnia.
24. Dokooptowanie do Komisji d/s Czytelnictwa i Publikacji Kol. Mariana Chabowskiego z Warszawy, redaktora "Biuletynu Informacyjnego PZF".

Uchwała nr 16/Pr z dnia 30.06.1979 r. o nadaniu srebrnych odznak honorowych PZF

W oparciu o przedłożone wnioski Zarządów Okręgów PZF oraz na podstawie opinii zespołu powołanego do weryfikacji wniosków, Prezydium ZG w uznaniu za społeczną pracę na rzecz rozwoju PZF na podstawie § 7 Regulaminu odznak honorowych PZF przyznaje 541 srebrnych odznak honorowych działaczom PZF, w tym z Okręgu:

Białostockiego	- 25	Gdańskiego	- 21
Bielsko Bialskiego	- 11	Gorzowskiego	- 12
Bydgoskiego	- 31	Katowickiego	- 73

Kieleckiego	- 18	Opolskiego	- 22
Koszalińskiego	- 10	Poznańskiego	- 47
Krakowskiego	- 21	Rzeszowskiego	- 46
Lubelskiego	- 22	Szczecińskiego	- 34
Łódzkiego	- 39	Warszawskiego	- 102
Olsztyńskiego	- 4	Wrocławskiego	- 3

Ponadto na wniosek Koła PZF "Polonia", Prezydium ZG przyznaje srebrną odznakę honorową Panu Stefanowi Rosińskiemu z Waziers /Francja/ za aktywne propagowanie Polskiego Związku Filatelistów i polskiej filatelistyki.

Uchwała nr 17/Pr z dnia 30.06.1979 r. o nadaniu srebrnych odznak honorowych PZF instytucjom niestowarzyszoną w PZF

W oparciu o przedłożone wnioski oraz na podstawie opinii zespołu powołanego do ich rozpatrzenia, Prezydium ZG na podstawie § 7 Regulaminu odznak honorowych PZF, za zasługi dla propagandy i rozwoju filatelistyki przyznaje 21 srebrnych odznak honorowych PZF instytucjom, organizacjom społecznym i osobom fizycznym nie będącym członkami PZF na terenie województw:

Gdańskiego	- 1	Przemyskiego	- 1
Kieleckiego	- 7	Rzeszowskiego	- 4
Lubelskiego	- 4	Warszawskiego	- 3
Płockiego	- 1		

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM

podjęte w dniu 30.06.1979

1. Przyjęcie na członków nadzwyczajnych Koła PZF "Polonia":

Francois Rudkiewicz z Francji	nr ewid. 127
Jamesa Mazepę z USA	nr ewid. 128
Luisa Kempnera z Urugwaju	nr ewid. 129
Mieczysława Lubińskiego z USA	nr ewid. 130
Ewę Niebrzydowską z USA	nr ewid. 131
Ryszarda Mroczkowskiego z USA	nr ewid. 132
Theo Skotnickiego z USA	nr ewid. 133
J. Gobby Thomasa z USA	nr ewid. 134
Chestera Schafera z USA	nr ewid. 135
Brnarada Henniga z USA	nr ewid. 136
Walentego Ponieckiego z USA	nr ewid. 137
Alfreda Szebela z USA	nr ewid. 138
Polish Cadets Stamps Club z USA	nr ewid. 139
Raymonda Scheidera z USA	nr ewid. 140
Tadeusza Dulskiego z USA	nr ewid. 141
J. Krzysztofa Włocha z USA	nr ewid. 142
Matt. MD A.Gajewskiego z USA	nr ewid. 143
Plewacki Post Stamp Society z USA	nr ewid. 144
E.W. Neumanna z Kanady	nr ewid. 145
R. Tyndorfa z Kanady	nr ewid. 146

2. Zwiększenie dla potrzeb Koła "Polonia" do 70 sztuk następujących czasopism: "Filatelist", "Filatelist-Tematyk", "Biuletyn Historyczno-Badawczy" oraz do tej samej ilości wszystkich wydawnictw pamiątkowych i datowników okolicznościowych. Odnosnie emisji pocztowych znaczków, określenie ilości następować będzie każdorazowo przez Zarząd Koła.

3. Przyjęcie na podstawie § 10 p.3 Statutu w charakterze członka nadzwyczajnego PZF Ob. Indii Wadhwa Lala, zamieszkującego i pracującego w Polsce z przynależnością organizacyjną do Koła PZF nr 60 we Wrocławiu przy Zakładach "Elwro".
4. Po zapoznaniu się z wnioskami delegatury tarnowskiej PZF Okręgu Krakowskiego w sprawie powołania samodzielnego Okręgu PZF z siedzibą w Tarnowie i po przeanalizowaniu wszystkich danych zawartych we wniosku, które dają gwarancję samodzielności, postanowiono wystąpić do Plenum ZG z wnioskiem o powołanie Okręgu PZF w Tarnowie.

VI PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

Obrady kolejnego Plenum Zarządu Głównego w dniu 1 lipca 1979 roku przebiegały pod znakiem dyskusji o rozwoju filatelistyki w środowiskach młodzieżowych. Podstawą był referat przewodniczącego Komisji Młodzieżowej ZG Kol. M. Andruszczyszyna. Przed tym jednak, zgodnie z porządkiem obrad, Prezes ZG omówił pokrótce zasadnicze kierunki prac Prezydium między posiedzeniami Plenum ZG, tj. w okresie od 4 marca do 30 czerwca 1979 roku. W swoim wystąpieniu podkreślił, że Prezydium w codziennej pracy ma zaw sze na uwadze Uchwałę i wnioski z XII Zjazdu PZF, a także wytyczne i zalecenia Plenum ZG. Występując niestety zjawiska utrudniające tę pracę, a członkowie Prezydium i komisji problemowych boleśnie je odczuwają. Tak jest między innymi z emisją z okazji wizyty papierza w Polsce. Przedstawiciele Prezydium w rozmowach w Ministerstwie Łączności wyrażali pogląd, że emisja ta winna być wydana w nakładzie zabezpieczającym zapotrzebowanie, i że w przypadku ograniczenia jej nakładu powinny być zabezpieczone potrzeby zrzeszonych filatelistów. Są jednak grupy, które wyrażają inne poglądy, a nawet i takie, że niektóre znaczki powinny być drukowane tylko na eksport. Są to zdecydowanie błędne założenia, obliczone na doraźne wpływy. Na tle tej emisji do ZG napływa wiele listów z żądaniem wyjaśnień. Potwierdzają one, że wytworzyła się niezdrowa atmosfera podsycana ukazywaniem się pełnej emisji na czarnym rynku, oferowanej po cenach spekulacyjnych. Naszym wyjaśnieniom, że Zarząd Główny PZF dotychczas nie otrzymał żadnej ilości omawianej emisji, członkowie wręcz nie chcą dać wiary.

Obecna na posiedzeniu naczelnik Wydziału Emisji Znaczek, Kol. Irena Zielińska wyjaśniła, że Ministerstwo Łączności, na skutek interwencji Prezydium ZG podjęło decyzję aby srebrne bloczki przekazać Zarządowi Głównemu dla członków PZF. Jest, niestety, trudno obecnie określić jaka to będzie ilość i czy wystarczy dla wszystkich aktualnych członków. Zarząd Główny po otrzymaniu bloczków będzie musiał ustalić zasady rozdziału.

Przechodząc do zasadniczego punktu obrad, czyli problematyki młodzieżowego ruchu filatelistycznego, w istotę zagadnienia wprowadził Kol. M. Andruszczyszyn. Zwrócił uwagę, że referat przekazany członkom ZG /tekst referatu drukujemy w innym miejscu/ zawiera podstawowe elementy, które naświetlają dostatecznie wagę problemu. Na trudności napotyka się przy opracowaniach sprawozdawczo-analitycznych. Jest to następstwem braku aktualnych i rzeczowych informacji ze strony Okręgów i okręgowych komisji. Zjawisko to dotyczy nie tylko zagadnień ruchu młodzieżowego ale także i innych odcinków działalności Związku. Przyczyny takiego stanu powinny być przedmiotem przemyśleń w Okręgach; czy opóźnianie

bądź nieterminowe nadsyłanie informacji jest właściwą metodą postępowania i czy nie odbije się to ostatecznie w sposób ujemny na opinii o naszej organizacji.

Innym, wcale nie nowym, problemem jest kadra opiekunów kół młodzieżowych PZF. Od dawna daje się odczuwać brak kandydatów do podjęcia społecznej pracy w tym zakresie. Ci, którzy aktualnie działają, nie są natomiast otoczeni dostateczną i efektywną opieką w postaci różnorodnej pomocy.

W dyskusji na tle referatu podkreślono m.in., że w działalności Komisji Młodzieżowej są zauważalne pozytywne zmiany. Potrzebne jednak są dalsze przedsięwzięcia, zmierzające do spopularyzowania filatelistyki na terenie szkolnym, gdzie w dalszym ciągu odczuwa się duże trudności aż do zakazów włącznie. Materiały zawarte w referacie powinny być omówione na posiedzeniach Zarządów Okręgów przy udziale zainteresowanych komisji. Powinny też być wyciągnięte właściwe wnioski. Niezbędne są też materiały szkoleniowe i propagandowe, które będą pomocne w pracy opiekunów kół młodzieżowych. Trzeba też ich otoczyć nie tylko opieką, ale i dać im moralną satysfakcję za ich trudną pracę. Na podstawie doświadczeń kilku ostatnich lat trzeba się zastanowić, czy celowe jest organizowanie finału "Olimpiady" w okresie dwutygodniowym i czy nie warto powrócić do dawnej formy. Konieczne jest zlikwidowanie anormalnej sytuacji, jaka wytworzyła się w związku z rozdziałem bezpośrednio przez Ministerstwo Łączności 2.000 kompletów bieżących emisji znaczków. Sprawę tę podniósł Kol. Jagowdzik i popierając przykładami stwierdził, że około 70% tych znaczków nie trafia tam, gdzie powinny. Struktura filatelistyki młodzieżowej jest zmienna i nie można stosować stałych rozdzielników. Rozdział znaczków przyznanych przez Ministerstwo Łączności dla młodzieży powinien być powierzony Zarządowi Głównemu i Okręgom PZF, które najlepiej się orientują jak racjonalnie wykorzystać otrzymane znaczki.

Kol. Białek podsumowując dyskusję stwierdził, że jest to już drugie posiedzenie plenarne Zarządu Głównego, na którym dyskutowane są szeroko sprawy młodych filatelistów. Jest to dowodem nie tylko uznania przez Plenum wagi tego zagadnienia, ale także potrzeby zmian w formach działania w środowisku młodzieżowym. Dyskusje i wnioski z poprzedniego posiedzenia plenarnego dały już pierwsze efekty. Musimy więc zwiększyć nasze wysiłki, a dzisiejsza dyskusja i sam referat wskazują, w jakim kierunku powinny być one skierowane.

Plenum Zarządu Głównego pozytywnie ocenia przedstawiony referat Komisji Młodzieżowej i w związku z tym podejmuje stosowne uchwały zabezpieczające realizację wniosków.

O przypadającej w 1980 roku 30-tej rocznicy powstania Polskiego Związku Filatelistów przypomniał Prezes ZG Kol. H. Białek. W swoim wystąpieniu zaproponował, aby obchody jubileuszowe przebiegały pod znakiem przypomnienia osiągnięć PZF i ludzi, którzy się do tego przyczynili. Powołując się na ramowy program obchodów, który został doręczony wszystkim Prezesom Okręgów i był omawiany na II Naradzie Prezesów Zarządów Okręgów stwierdził, iż Prezydium ZG podjęło już szereg przedsięwzięć związanych z jubileuszem. Wskazane jest jednak, aby w obchodach uczestniczyły wszystkie ogniska organizacyjne PZF. W tym celu wszystkie Zarządy Okręgów powinny przygotować własne lokalne programy obchodów z powołaniem komitetów honorowych i organizacyjnych. Uczestnicy Plenum podkre-

lili słusność przyjętych form organizacji obchodów jubileuszowych. Zwrócili jednak uwagę, że jest celowe opracowanie broszury prezentującej pełny dorobek PZF.

Prezes ZG ustosunkowując się do wypowiedzi stwierdził, że Okręgi, przy opracowaniu własnych programów, powinny m.in. przygotować także historię i dorobek Okręgu w postaci referatu-prelekcji. Prezydium ZG uważa, że każdy Okręg powinien wykazać się własną inicjatywą i ma w tym zakresie pełną swobodę. Przedstawienie całościowe dorobku PZF jest uwzględnione w planach Prezydium ale będzie realizowane dwutorowo. W najbliższych numerach "Filatelisty" będzie rozpoczęty cykl wywiadów z kierownictwem poszczególnych Okręgów. W tych wywiadach powinny być zaprezentowane osiągnięcia. Ponadto Prezydium przewiduje przygotowanie do druku opracowania na temat historii i dorobku PZF. Muszą w tym jednak uczestniczyć wszystkie Okręgi. Jeżeli materiały będą dostarczone, to możliwe będzie opracowanie monografii.

Ponownie omówiono aktualną sytuację finansową Zarządu Głównego, które naświetlił Skarbnik ZG Kol. R. Szymański. Stwierdził m.in., że jest ona trudniejsza niż zakładano na początku roku. Niedobór osiągnie poziom około jednego miliona złotych, tj. około czterysta tysięcy więcej od planowanego. Przyczyny tego są oczywiste i wynikają ze stałego wzrostu cen materiałowych i usług. Podobne trudności występują także we wszystkich Okręgach PZF, co w następstwie powoduje ich zadłużenie w stosunku do Zarządu Głównego. Zadłużenie to na koniec maja br. osiągnęło poziom ponad pół miliona złotych i będzie się na pewno pogłębiać. Nic bowiem nie wskazuje, aby sytuacja cenowa uległa stabilizacji. Przeciwnie, można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, że ceny materiałów i usług będą się systematycznie wzrastać. Zwiększy się też fundusz płac i inne koszty działalności Związku.

Jak wiadomo, podstawowym źródłem finansowania naszej działalności są środki własne pochodzące ze składek członkowskich, wspomagane dotacjami Ministerstwa Łączności, uzyskiwanymi z dopłat do znaczków. Dotacje te jednak mają charakter docelowy i mogą być wykorzystane wyłącznie na propagandę znaczków poprzez wystawnictwo, wydawnictwa itp. Szeroka i wszechstronna działalność propagandowa wszystkich naszych ogniw wymaga jednak znacznie większych funduszy niż wysokość dotacji. Dotychczas różnica ta, wynosząca często około dwóch milionów złotych, była pokrywana ze środków własnych Związku. Obecnie, wobec zarysowującej się sytuacji, stoimy przed wyborem albo znacznego ograniczenia działalności statutowej, albo poszukiwaniem nowych źródeł finansowania.

Działalność statutowa od pewnego czasu jest już ograniczoną właśnie ze względów finansowych. Tą drogą nie powinniśmy iść dalej, ponieważ prowadzi to do całkowitego zahamowania działalności i zaprzepaszczenia całego dorobku. Pozostaje jeszcze alternatywa zwiększenia środków własnych, a więc podwyższenia składek członkowskich. Za obraniem takiego rozwiązania przemawiają dwie przesłanki. Pierwsza to fakt, że w wielu Okręgach składki podwyższono samorzutnie, z inicjatywy członków. Te Okręgi w mniejszym stopniu odczuwają obecnie trudności finansowe. Przesłanka druga wynika z faktu, że składki w obecnej wysokości ustalone były przed 18 laty. Od tego czasu wszelkie koszty, a także płace w naszym kraju znacznie wzrosły. Wzrosły także świadczenia Związku na rzecz członków.

W opinii Skarbnika ZG podwyższenie składek jest jedyną drogą do złagodzenia trudności finansowych Związku. Dlatego też proponu-

je podjęcie stosownej uchwały, którą od strony zgodności z postanowieniami Statutu PZF przekonsultował z Kol. J. Zaborowskim.

Uchwałę w sprawie podwyższenia składek po wszechstronnej dyskusji podjęto większością 26 głosów, przy 2 wstrzymujących się.
/R/.

UCHWAŁY PLENUM ZG PZF

z dnia 1.07.1979 r.

Uchwała nr 29/Pl w sprawie programu rozwoju ruchu filatelistycznego wśród młodzieży

Plenum ZG PZF na posiedzeniu w dniu 1 lipca 1979 roku, doceniając ideowo-wychowawczą i społeczno-kulturalną rolę filatelistyki postanawia:

1. Wcielać w życie idee i postanowienia Deklaracji ONZ "O wychowaniu społeczeństw dla pokoju".
2. Uroczystie podkreślić znaczenie Międzynarodowego Roku Dziecka dla wszechstronnej aktywizacji polskich filatelistów na rzecz dalszego rozwoju filatelistyki wśród młodzieży.
3. Konsekwentnie realizować w pracy wszystkich ogniw PZF uchwały XII Zjazdu PZF oraz programy działania ZG dotyczące filatelistyki wśród młodzieży.
4. Rozwijać współpracę z instytucjami i organizacjami społecznymi zainteresowanymi pracą z młodzieżą.
5. Przyjąć referat "Młodzieżowy ruch filatelistyczny w Polsce w roku 1978/79" jako kontynuację Uchwały nr 10/Pl/78 do realizacji przez aktyw młodzieżowy.

Uchwała nr 30/Pl o programie ogólnopolskiego konkursu filatelistycznego dla młodzieży w latach 1980-1985

Polski Związek Filatelistów, zraszając wielotysięczną grupę młodzieży, ma obowiązek nie tylko dbania o rozwój zainteresowań filatelistycznych ale i o przybliżenie jej ogólnej wiedzy z różnych dziedzin życia naszego kraju i narodu. Obowiązkom tym możemy sprostać przez właściwe formy działania, atrakcyjne i przynoszące również korzyści pozafilatelistyczne. Mając te, tak ogólnie sformułowane względy na uwadze, Plenum ZG PZF przychyli się do propozycji Komisji Młodzieżowej ZG i postanawia, że w latach 1980-85 doroczne ogólnokrajowe konkursy filatelistyczne dla młodzieży odbywać się będą pod ogólnym hasłem "Polska - Nasza Ojczyzna".

Jednocześnie Plenum ZG zatwierdza następujące szczegółowe tematy konkursu:

- rok 1980 - Osiągnięcia sportu polskiego;
- rok 1981 - Twórcy literatury polskiej;
- rok 1982 - Polscy mistrzowie pędzla i dłuta;
- rok 1983 - Fauna polska;
- rok 1984 - Współczesna historia Polski;
- rok 1985 - Mistrzowie polskiej sceny i muzyki.

Uchwała nr 31/Pl "30-lecie Polskiego Związku Filatelistów"

1. Tekst uchwały stanowi załącznik do niniejszego protokołu w aktach, a ponadto jest doręczony wszystkim członkom Plenum i uczestnikom posiedzenia.
2. Plenum przyjmuje ramowe założenia obchodów jubileuszowych jako ogólne wytyczne i zobowiązuje wszystkie Okręgi PZF do opracowania własnych programów obchodów.
3. Plenum upoważnia Prezydium ZG do powołania komitetu honorowego i komitetu organizacyjnego dla obchodów centralnych jubileuszu 30-lecia PZF.

Uchwała nr 32/Pl o zmianie wysokości wpisowego i składek członkowskich

Od szeregu lat obserwuje się narastające trudności finansowe, które w konsekwencji ograniczają zdolności działania merytorycznego, szczególnie w zakresie wydawniczym, wystawienniczym i propagandowym, a także i w funkcjonowaniu administracji. Trudności wywołane są przede wszystkim wzrostem cen materiałów /katalogi, czasopisma, literatura, karty wystawiennicze, hawidy itp./, surówców oraz usług. Wzrosły także koszty utrzymania Związku /telefony, czynsze, opłaty portoryjne itp./.

Podstawowym źródłem dochodów PZF, z których mogą być pokrywane wszystkie rodzaje wydatków, są i pozostaną składki członkowskie, a te były ustalone na obecnym poziomie przed 18 laty, na VII Zjeździe PZF.

W wyniku dokładnej analizy i po głębokiej dyskusji Zarząd Główny PZF, korzystając z uprawnień § 30 ust. 1 i 2 pkt.6 Statutu, postanawia co następuje:

1. Z dniem 1 stycznia 1980 roku ustala się:
 - a/ wpisowe na złotych 10;
 - b/ składkę miesięczną na złotych 10;
 - c/ składkę miesięczną emerytów, rencistów i żołnierzy służby zasadniczej na złotych 6;
 - d/ składkę uczestników PZF /młodzież/ na złotych 5 rocznie;
 - e/ dzieci i młodzież przebywająca w Domach Dziecka i zakładach specjalnych zostaje zwolniona od opłacania składek członkowskich i wpisowego.
2. Dokonuje się z dniem 1 stycznia 1980 roku następującego podziału składek:
 - a/ wpisowe w równych częściach po 50 % przypada na rzecz Okręgu i Zarządu Głównego PZF;
 - b/ po 2 zł miesięcznie od każdego członka, w tym także rencistów, emerytów i żołnierzy służby zasadniczej, jest przekazywane na rzecz Zarządu Głównego PZF, a pozostała część pozostaje w dyspozycji Okręgu z przeznaczeniem na jego działalność; rozliczenie należności na rzecz Zarządu Głównego odbywać się będzie według obecnej zasady określania tej należności ryczałtowej;
 - c/ uzyskane składki od uczestników PZF /młodzież/ pozostają w całości w dyspozycji Okręgu PZF.

3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r. Zarząd Główny przedłożył niniejszą uchwałę Walnemu Zjazdowi Polskiego Związku Filatelistów.

Uchwała nr 34/Pl o powołaniu Okręgu PZF w Tarnowie

Plenum Zarządu Głównego PZF uwzględniając dobre tradycje filatelistyki na Ziemi Tarnowskiej i mając na uwadze stworzenie warunków do dalszego jej rozwoju, przychyliła się do wniosku działacza delegatury w Tarnowie Okręgu Krakowskiego PZF i postanawia:

1. Powołać z dniem 1 stycznia 1980 roku samodzielny Okręg PZF na terenie województwa tarnowskiego z siedzibą w Tarnowie.
2. Zobowiązać Okręg Krakowski do przeprowadzenia walnego zebrania wyborczego w celu wyłonienia Zarządu Okręgu w Tarnowie oraz udzielenia niezbędnej pomocy organizacyjnej i finansowej.

Uchwała nr 35/Pl o nadaniu złotych odznak honorowych członkom PZF

Plenum Zarządu Głównego PZF w uznaniu aktywnej działalności na rzecz rozwoju filatelistyki, opierając się na uzasadnionych wnioskach Zarządów Okręgów, postanawia nadać 301 złotych odznak honorowych PZF działaczom Okręgów:

Białostockiego	- 7	Lubelskiego	- 7
Bielsko Bialskiego	- 5	Łódzkiego	- 16
Bydgoskiego	- 17	Olsztyńskiego	- 1
Gdańskiego	- 11	Opolskiego	- 10
Gorzowskiego	- 6	Poznańskiego	- 57
Katowickiego	- 27	Rzeszowskiego	- 14
Kieleckiego	- 14	Szczecińskiego	- 22
Koszalińskiego	- 3	Warszawskiego	- 68
Krakowskiego	- 11	Wrocławskiego	- 5

Uchwała nr 36/Pl o nadaniu złotych odznak honorowych PZF nie członkom PZF

Plenum Zarządu Głównego, na wniosek Prezydium ZG PZF, uznając udział i zasługi w propagowaniu filatelistyki, a także pomocy w jej rozwoju postanawia nadać złote odznaki honorowe PZF:

1. Kazimierzowi Janiakowi, I Sekretarzowi KW PZPR w Płocku.
2. Zdzisławowi Słotwińskiemu, Wojewodzie lubelskiemu.
3. Aleksandrowi Bolechowskiemu, Przewodniczącemu ZG Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.
4. Zągmuntowi Jaroszowi, Gen. pożarnictwa - Głównemu Komendantowi Straży Pożarnych.
5. Tomaszowi Ostrowskiemu, płk pożarnictwa - Zastępcy Komendanta Straży Pożarnych.
6. Zdzisławowi Zalewskiemu, płk pożarnictwa - Stołecznemu Komendantowi Straży Pożarnych.
7. Witoldowi Grycowi, płk pożarnictwa - Zastępcy St. Komendanta Straży Pożarnych.
8. Tadeuszowi Kiljańskiemu, Dyrektorowi Przedsiębiorstwa Filatelistycznego "Ruch".
9. Irenie Jankowiak, opiekunce koła młodzieżowego w Gdańsku.

Plenum Zarządu Głównego PZF upoważnia jednocześnie Prezydium ZG do podejmowania, w przypadkach tego wymagających, decyzji o nadaniu złotych odznak honorowych nie członkom PZF i przedstawienia tych decyzji do akceptacji Plenum.

Uchwała nr 37/Pl o nadaniu złotych odznak honorowych Okręgom PZF

Biorąc pod uwagę całokształt działalności i aktywną postawę działaczy na rzecz rozwoju filatelistyki, Plenum ZG na wniosek Prezydium ZG, postanawia nadać złote odznaki honorowe Okręgom PZF: Bydgoskiemu, Kieleckiemu, Koszalińskiemu, Lubelskiemu i Olsztyńskiemu.

Plenum gratuluje działaczom wyróżnionych Okręgów i wyraża przekonanie, że przyznane wyróżnienia honorowe, stanowiące uznanie za dotychczasowe osiągnięcia, staną się dopingiem i zachętą do dalszej aktywnej pracy.

Decyzje Plenum ZG PZF z dnia 1.07.1979 roku

1. W związku z zakończeniem budowy i oddaniem do użytku Domu Filatelisty w Gdańsku, Zarząd Główny postanawia ufundować tablicę pamiątkową do wmurowania na zewnątrz budynku. Plenum przyjęło do wiadomości, że na wniosek Zarządu Okręgu, Minister Łączności wyraził zgodę nadania Domowi Filatelistów w Gdańsku imię "Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku".
2. Plenum postanawia wydać broszurowe opracowania historii poszczególnych Okręgów PZF i Związku jako całości pod warunkiem jednak, że Zarządy Okręgów nadesłały materiały do końca października 1979 roku.

Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF

Posiedzenie w dniu 15.09.1979 r.

W kolejnych obradach Prezydium ZG dokonało podsumowania okresu od 2 lipca do 14 września br. Odbyło się w tym czasie siedem spotkań roboczych z udziałem zainteresowanych komisji problemowych, na których podejmowano szereg decyzji dotyczących funkcjonowania całego Związku i poszczególnych jego ogniw. Charakteryzując miniony okres, Prezes ZG Kol. H. Białek podkreślił, że coraz wyraźniej zarysowuje się ideowa i społeczna funkcja naszej organizacji, co zaczyna stopniowo odzwierciedlać się także i na tematyce naszych znaczków, kart i datowników. Odnośnie znaczków, to przedłożyliśmy Ministerstwu Łączności szereg propozycji, które w znacznej części zostały przyjęte do realizacji. Obecnie stoi przed nami zadanie przygotowania szerszego, wieloletniego programu tematycznego znaczków i kart, którego zresztą resort łączności oczekuje. Program taki na pewno ułatwi Ministerstwu kształtowanie polityki emisyjnej, a filatelistom przysporzy nowego i ciekawego materiału do zbiorów. Jeżeli natomiast chodzi o datowniki, to problem ten należy traktować oddzielnie. Większość datowników wykonywana jest z inicjatywy filatelistów, członków PZF. Wniosek nasuwa się sam. Od nas tylko zależy treść i grafika datowników, a więc czy wzbogacą one zakres tematyczny istniejącego już materiału pocztowego, czy wykorzystanie w zbiorze datownika przyczyni się w jakimś stopniu do rozwinięcia tematu zbioru. Dotyczy to również wydawanych przez ogniwa PZF różnych wydawnictw pamiątko-

wych. Trzeba przemyśleć, czy muszą być zawsze wydawane koperty, czy nie jest lepiej przejść na druk kart, co z powodzeniem jest praktykowane w wielu krajach. Warto też przyjąć zasadę, aby na odwrocie karty drukować krótki tekst informacyjny czego dotyczy datownik i karta. Prezydium ZG podjęło ostatnio taką próbę i na dzień 40 rocznicy obrony Poczty Polskiej w Gdańsku zaprojektowało datownik z sylwetką Konrada Guderskiego - pierwszego dowódcy obrony oraz kartę pamiątkową z krótką informacją biograficzną.

Coraz częściej otrzymujemy informacje o opóźnieniu wydawania znaczków w abonamencie. Różne sygnały wskazują, że jest to działanie świadome, którego celem jest rzekomo utrudnienie tzw. prywatnego eksportu. Praktyka opóźniania niesie w sobie poważne niebezpieczeństwo ograniczenia wymiany znaczków, a za tym i osłabienie zainteresowania polską filatelistyką za granicą. Prezydium ZG będzie musiało podjąć kroki wyjaśniające ten problem.

Z zainteresowaniem i uwagą Prezydium ZG obserwuje proces rozwoju Związku. Wszelkie dane dotyczące ilości członków kształtują się pozytywnie i wykazują progresję. Należy w dalszym ciągu utrzymywać dynamikę wzrostu przez doskonalenie metod działania wszystkich ogniw. Zauważyć można niestety, że nie wszystkim działaczom osiągnięcia rozwojowe Związku odpowiadają. Niektórzy starają się podważyć słuszność podejmowanych decyzji organizacyjnych przez wysuwanie tezy, że przyrost członków jest następstwem wydań specjalnych, jak np. arkusik "Hermaśzewski" czy emisja z okazji wizyty papieża w Polsce. Wydania specjalne były także w poprzednich okresach i tylko w nieznacznym stopniu powodowały przyrost członków. Dopiero zespół działań organizacyjnych, propagandowych, a także zmiany w ogólnych metodach działania na różnych szczeblach przyniosły obecne efekty. Zahamowano także spadek młodych uczestników PZF, o czym mówiono na ostatnim Plenum Zarządu Głównego. Prezydium nie zamierza poprzestać na tym co zostało już osiągnięte i będzie dążyć do dalszej intensyfikacji pracy, a nade wszystko w zakresach: organizacyjnym, wystawienniczym i zaopatrzenia, za które odpowiedzialni są poszczególni członkowie Prezydium ZG.

W toku dyskusji stwierdzono, że opóźnienia w wydaniu obonamentu znaczków są rzeczywiście znane i coraz bardziej się wydłużają. Dla ogółu filatelistów jest to zjawisko szkodliwe i utrudnia prowadzenie wymiany, a pośrednio wpływa ujemnie na propagowanie polskiej filatelistyki. Praktyka opóźniania ze względów podanych przez Prezesa jest bardzo korzystna dla wszelkiego rodzaju handlarzy, którzy zakupują znaczki z tzw. przecieków i wysyłają je nielegalnie do odbiorców zagranicznych. Jest to znacznie groźniejsze zjawisko dla naszego handlu zagranicznego niż nawet kilka tysięcy serii wysłanych w ramach indywidualnej wymiany filatelistycznej. Z tej bowiem wymiany filateliści w kraju otrzymują inne walory filatelistyczne, których handel zagraniczny nie musi już zakupywać za dewizy.

Podkreślono też, że analiza nadsyłanych przez Okręgi materiałów statystycznych i informacyjnych pozwala twierdzić, iż w pracy całego Związku widoczny jest wyraźny postęp, wyższy jest też poziom działania wszystkich ogniw. Mamy wiele znaczących już osiągnięć zarówno w Kołach, jak i Okręgach, a także i w Zarządzie Głównym. Hamulcem w rozwoju filatelistyki jest utrzymująca się od lat polityka emisyjna i cały związany z tym system handlowy. Opinie kształtujące taką, a nie inną politykę, sposób rozprowadzania znaczków, zasady abonamentu itp. są oparte na założeniach, które być może były aktualne przed kilkunastu laty. Są to więc opinie

już przestarzałe a podtrzymywane przez ludzi ze względu na wygodę argumentacji ale nie znających istoty filatelistyki. Potrzebne jest więc pilne opracowanie memoriału do władz ze wskazaniem na wady obecnego systemu, które bezpośrednio wpływają ujemnie na gospodarkę narodową. Władze często przyjmują za słuszne różne argumenty uzasadniające daną politykę ekonomiczną. Jeżeli w Związku stwierdzamy, że polityka w odniesieniu do znaczków i filatelistyki wykazuje wady, to naszym zdaniem jest przedstawić nowe fakty przeciwko tej polityce.

W związku z zaprojektowanym datownikiem na 40 rocznicę obrotu Poczty Polskiej w Gdańsku, wyjaśnienie złożył Sekretarz ZG Kol. R.Rzepko. Stwierdził, że projekt tego datownika nie został przez Wydział Emisji Znaczków przekazany do wykonania. Informację tę uzyskano bez podania przyczyn odmowy. Wniosek o stosowanie datownika był złożony w Ministerstwie Łączności 25 czerwca br. Decyzję ustną o zgodzie na wykonanie projektu uzyskaliśmy pod koniec I dekady sierpnia, a projekt przekazaliśmy 18 sierpnia br. Ponieważ WEZ nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń byliśmy przekonani, że datownik został wykonany i będzie stosowany. Podjęto w związku z tym inne działania, które w połączeniu z datownikiem miały dać określone efekty propagandowe. Przedstawiciele Prezydium ZG obecni na uroczystościach w Gdańsku stwierdzili, że datownika nie dostarczono. Nie dali w tej sprawie żadnych wyjaśnień przedstawiciele ML i DOPiT. Dopiero podjęta w dniu 6 września br. przez Sekretarza ZG próba odnalezienia w WEZ datownika /była wersja o zaginięciu w drodze do WEZ/ dowiodła, że datownika nie przekazano do wykonania ze względu na krótki termin /!?!/. Tak więc zmarnowany został cały wysiłek społeczny z jednoczesną stratą finansową.

Ponadto Prezydium zapoznało się szczegółowo z protokołami nr nr 13 i 14/79 Głównej Komisji Rewizyjnej w sprawie realizacji uchwał Plenum i Prezydium oraz kontroli dokumentacji i ewidencji finansowo-księgowej. Odnośnie uchwał GKR stwierdza, że w okresie od 19 lutego 1978 do 4 marca 1979 roku podjętych było 28 uchwał Plenum i 12 Prezydium, z których wykonano odpowiednio 23 i 12. Dokumentacja finansowa prowadzona jest na bieżąco i prawidłowo. GKR zauważyła także iż dochody w pierwszym półroczu 1979 roku wynoszą tylko 23% sum preliminowanych, w tym ze składek członkowskich 50%. Wpływy z dopłat do znaczków osiągnęły wysokość 15% planowanych, przy wydatkach stanowiących 37,5% preliminowanych.

W podsumowaniu dyskusji Prezes ZG stwierdził, że przed Zarządem Głównym i Prezydium stoją rozliczne i poważne problemy wymagające pilnych rozwiązań. Może to nastąpić jedynie przy udziale wszystkich działaczy, do których zwrócił się z apelem o nadsyłanie wszelkich spostrzeżeń, informacji i propozycji, które będą pomocne przy opracowaniu materiału nie tylko w sprawie polityki emisyjnej i handlu filatelistycznego, ale także i stosunków między organizacją społeczną i administracją państwową. Złożone przez Sekretarza wyjaśnienie w sprawie datownika jest jeszcze jednym przykładem wykonywania wielu inicjatyw w trybie administracyjnym przez urzędników, którym inicjatywy społeczne przysparzają kłopotów. /R/.

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM

ZG PZF

Uchwała nr 17/Pr z dnia 15.09.1979 r. zatwierdzająca decyzje
podjęte w okresie od 2 lipca do 14 września 1979 roku

Uchwała niniejsza obejmuje m.in.:

1. Zatwierdzenie jury w składzie: S.Żółkiewski, M.Chabowski, W. Farbotko, W.Aleksiewicz i A.Myślicki dla oceny publicystyki filatelistycznej zamieszczonej w polskiej prasie filatelistycznej w 1978 roku. Ocena będzie dokonana w związku z konkursem ogłoszonym na lata 1978-1981.
2. Rezygnację z udziału w seminarium dla jurorów wystaw i zbiorów młodzieżowych, organizowanego przez Komisję Młodzieżową FIP na terenie NRD.
3. Przyznanie Okręgowi Olsztyńskiemu pożyczki w wysokości 20.000 zł na cele administracyjne /czynsz za lokal/ z terminem zwrotu do 31 grudnia 1979 roku.
4. Przyznanie Okręgowi Gdańskiemu dotacji w wysokości 45.000 zł, w tym 15.000 zł funduszu bezosobowego, na pokrycie kosztów organizacji wystawy i imprez w ramach 40 rocznicy wybuchu II wojny światowej i 40 rocznicy obrony Poczty Polskiej w Gdańsku.
5. Przyznanie Okręgowi Warszawskiemu dotacji w wysokości 85.000 zł na organizację wystawy i imprez w ramach obchodów 35-tej rocznicy powołania organów MO i SB.
6. Wydrukowanie i bezpłatne rozprowadzenie dla celów szkoleniowych w kołach młodzieżowych broszury E.Janowskiego pt: "Bohaterowie września w pocztowych mundurach".
7. Wykonanie datownika okolicznościowego z sylwetką por. Konrada Guderskiego dla Upt Gdańsk i oraz wydrukowanie karty propagandowej z życiorysem Guderskiego i okolicznościami jego śmierci w czasie obrony Poczty Polskiej w Gdańsku. Nakład karty 2.000 sztuk. Po oklejeniu znaczkiem i ostemplowaniu datownikiem, karty przeznacza się do bezpłatnego rozdawnictwa, szczególnie młodym członkom PZF.

Uchwała nr 18/Pr z dnia 15.09.1979 r. o nadaniu srebrnych odznak honorowych PZF nie członkom PZF

Z okazji 35 rocznicy powołania Milicji Obywatelskiej, Prezydium ZG PZF postanowiło nadać srebrne odznaki honorowe:

- płk.Lechosławowi Stemplewskiemu
- płk.Marianowi Kozłowskiemu
- kpt.Czesławowi Wójcikowi,

jako wyraz uznania za stałą współpracę oraz pomoc naszej organizacji w dziedzinie prac organizacyjnych i propagandowych.

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM

podjęte w dniu 15.09.1979r.

1. Przyjęcie do Koła PZF "Polonia" następujących członków nadzwyczajnych:

Karol Zielonko, USA	- nr ewid. 147
Werner Linger, Szwajcaria	- nr ewid. 148
Horst Dieter Peikert, RFN	- nr ewid. 149
Jerzy Sajkewitz, Holandia	- nr ewid. 150
Jan Henrion, Holandia	- nr ewid. 151
Kurt Wetzler, Holandia	- nr ewid. 152
Albert Boema, Holandia	- nr ewid. 153
Wilhelm Alhemade, Holandia	- nr ewid. 154
Henri Vebers, Belgia	- nr ewid. 155
Dorota Angelini, Belgia	- nr ewid. 156
Paolo Angelini, Belgia	- nr ewid. 157
Tadeusz Wilczek, Belgia	- nr ewid. 158
R. Bilski, Holandia	- nr ewid. 159
Manfred Heber, USA	- nr ewid. 160
Joachim Bielski, RFN	- nr ewid. 161
2. Skreślenie z listy członków Koła PZF "Polonia" Konrada Pacyny z USA z powodu nieregulowania składek za lata 1977-1978.
3. Zwiększenie dla potrzeb Koła PZF "Polonia": do 100 egz. dwutygodnika "Filatelista", "Biuletynu Historyczno-Badawczego" i każdej mutacji biuletynów "Filatelista-Tematyk". Przekazywanie do dyspozycji Koła po 100 sztuk wydawnictw filatelistycznych emitowanych przez PZF na podstawie zezwoleń Komisji Wystaw ZG. Upoważnienie Koła PZF "Polonia" do wykonywania ostemplowań okolicznościowych stosownie do aktualnych potrzeb.
4. Odpłatny rozdział na Okręgi 200 paczek hawidów, proporcjonalnie do ilości członków oraz pozostawienie w dyspozycji ZG 10% otrzymanego przydziału z przeznaczeniem na cele propagandy i szkolenia.
5. Po zapoznaniu się z opinią Komisji Organizacyjnej ZG oraz po dodatkowym omówieniu wystąpienia przedstawiciela Okręgu Wrocławskiego o zezwolenie na odbycie zebrań sprawozdawczych odrębnie w każdym województwie wchodzącym w skład Okręgu /wrocławskie, jeleniogórskie, wałbrzyskie, legnickie/ postanowiono nie wyrażać zgody na wniosek Okręgu, jako niezgodny ze Statutem PZF.
6. Zatwierdzenie sprawozdań Kol.Kol. J.Witkowskiego z prac jury na wystawie "Philaserdica 79", B.Stępczyńskiego z pobytu z grupą młodzieży w Høør /Szwecja/ oraz M.Andruszczyszyna z rozmów prowadzonych w Ministerstwie Oświaty na temat form konkursu filatelistycznego dla młodzieży.
7. Przyjęcie do wiadomości rezygnacji Kol. Józefa Jurczaka z funkcji Sekretarza Zarządu Okręgu w Bielsku Białej i powierzenie jej członkowi Zarządu Kol. Adolfowi Halamie.

VII PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

Obrady Plenum odbyły się w Katowicach 16 września 1979 roku, przy okazji XIII Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej "Katowice 79". Z tego też względu miały bardziej uroczysty charakter połączone z wręczeniem wyróżnień z okazji "Dnia Znaczka". Uczestniczyli w nich też liczni przedstawiciele Okręgów spoza grona członków Zarządu Głównego. Wykorzystując okazję tak szerokiego udziału działaczy w obradach Plenum, Prezes ZG Kol. Henryk Białek przedstawił obszernie zakres prac Prezydium w ostatnim okresie, a także prace Zarządu Głównego od początku kadencji. Zebrani z aprobatą przyjęli tę informację i wyrazili opinie, że charakter prac podjętych przez Zarząd Główny i Prezydium jest bardzo szeroki, podniesiono jednocześnie wiele problemów, które od dawna oczekują na rozwiązanie. Należy jedynie życzyć, aby wszystkie doczekały się pozytywnej realizacji.

W części roboczej obrad Plenum zajęło się przede wszystkim sprawami wystawiennictwa, a następnie finansami Związku.

Referentem zagadnień wystawiennictwa był przewodniczący Komisji Wystaw ZG Kol. Lucjan Adamczyk. Przedstawiony przez niego referat pt.: "Wystawiennictwo w PZF" Plenum przyjęło do akceptującej wiadomości i zaleciło upowszechnienie jego treści. Zastrzeżenia natomiast wniesiono do części dotyczącej problemu jurorów /tekst podajemy w innym miejscu/. Plenum uznało, że niektóre propozycje projektu są za daleko idące. Z tego powodu powołano 5-cio osobowy zespół, który zobowiązano do przedłożenia ostatecznej propozycji w terminie do końca marca 1980 roku. Ożywioną dyskusję wywołała druga wersja "Zasad wystawiennictwa" przedłożona przez Komisję Wystaw ZG. Kol. Adamczyk przedkładając ten projekt podkreślił, że powstał on w rezultacie wielu dyskusji i konsultacji oraz uwag zgłoszonych przez Okręgi i osoby zaproszone do dyskusji. Celem proponowanych "Zasad" jest takież uregulowanie problemu, aby sprzyjały one wielostronnym potrzebom zarówno w skali całego Związku, jak i każdego Okręgu. Wystawiennictwo bowiem powinno spełniać równoległe funkcje propagandowe, społeczne i filatelistyczne, a także wpływać na stały postęp w kierunku jakości i poziomu zbiorów oraz zachęcać do podejmowania opracowań eksponatów i ich publicznego prezentowania. Do stworzenia takich bodźców zmierzają "Zasady wystawiennictwa" i do tego zmierzał też wcześniej dyskutowany problem oceny zbiorów na wystawach przez jurorów filatelistycznych. Ostatecznie uczestnicy obrad Plenum podjęli uchwałę o przyjęciu "Zasad wystawiennictwa w PZF" zalecając jedynie wprowadzenie zgłoszonych poprawek.

Problematykę finansową Związku omówił Skarbnik ZG Kol. R. Szymański. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na ogólnie trudną sytuację finansową, chociaż w poszczególnych Okręgach zjawisko to występuje z różnym natężeniem. Zarząd Główny w obecnej sytuacji nie może udzielić Okręgom żadnych dotacji i pożyczek, nawet na działalność statutową. A istnieją również potrzeby finansowania bazy lokalowej Związku, m.in. w Gdańsku. Sytuacja taka jest spowodowana m.in. opóźnieniem przekazania przez Ministerstwo Łączności dotacji pochodzącej z dopłat do znaczków. Z przyznanej dotacji 3 mln zł otrzymaliśmy dotychczas 1.200 tys., a jak poinformowano w Ministerstwie, nie wskazuje abyśmy pozostałość otrzymali przed końcem roku, co jest spowodowane przesunięciem druku znaczków z dopłatą na koniec IV kwartału tego roku.

Z przedstawionej sytuacji wynika, że poprawę sytuacji finansowej Związku można osiągnąć jedynie przez możliwie szybkie wprowadzenie uchwały nr 32/Pl/79 Plenum Zarządu Głównego PZF z lipca bieżącego roku.

W sierpniu br. przekazano do Ministerstwa Łączności preliminarz budżetowy Związku na 1980 rok, opracowany na bazie składek w dotychczasowej wysokości. Do chwili obecnej nie otrzymaliśmy decyzji ustalających limity: osobowego funduszu płac, bezosobowego funduszu płac, podróży krajowych i ilości etatów. Preliminarz obejmuje wszystkie potrzeby Okręgów. Dochody i wydatki Zarządu Głównego są natomiast planowane w następujących wysokościach:

<u>Wpływy</u>	przy składkach	
	10 zł	5 zł
1. Składki członkowskie	3.458,6 tys.	1.735,0 tys.
2. Wpisowe	75,5 "	-
3. Dotacje z dopłat do znaczk.	3.000,0 "	3.000,0 "
4. Pokrycie nadwyżki wydatków nad dochodami	473,9 "	1.193,7 "
Razem:	7.008,0 tys.	5.928,7 tys.

<u>Wydatki</u>		
1. Koszty materiałowe	906,0 tys.	806,0 tys.
2. Usługi materialne	380,0 "	340,0 "
3. Wynagrodzenia	1.587,1	1.387,1 "
4. Narzuty od wynagrodzeń	81,9 "	81,9 "
5. Usługi niematerialne / w tym dotacje dla Okręgów/	3.680,0 "	2.980,0 "
Razem:	7.008,0 tys.	5.928,7 tys.

Powyższe cyfry wskazują, że uchwała o podwyższeniu składek członkowskich była pilną koniecznością i decyzja w tej sprawie podjęta została w najbardziej krytycznym momencie. Jej brak sparałizowałaby wszelką działalność Związku. /R/.

UCHWAŁY PLENUM ZG PZF

z dnia 16.09.1979 r.

Uchwała nr 38/Pl o zasadach wystawiennictwa w PZF

Plenum Zarządu Głównego po zapoznaniu się z przedłożonym przez Prezydium ZG projektem regulującym zasady wystawiennictwa, przyjmuje ten dokument jako obowiązujący ze zmianami ustalonymi w toku dyskusji.

Plenum zobowiązuje Prezydium ZG do wprowadzenia w tekście niezbędnych korekt i uzupełnień zgodnych z dyskusją przed ich rozpowszechnieniem.

Uchwała nr 39/Pl o nadaniu złotych odznak honorowych PZF
nie członkom PZF

1. Plenum Zarządu Głównego, na wniosek Prezydium ZG, postanowiło z okazji 35-lecia powołania Milicji Obywatelskiej nadać złote odznaki honorowe PZF:
 - wiceministrowi SW gen.bryg. Marianowi Janickiemu
 - płk. Janowi Zabawskiemu
 - płk. Józefowi Chomętowskiemu
 - płk. Bonifacemu Jedynakowi
 - płk. Zygmuntovi Moskalewiczowi
 - płk. Leonowi Dąbrowskiemu
2. Plenum Zarządu Głównego, na wniosek Prezydium ZG, nadało złotą odznakę honorową PZF wiceprezydentowi m. Krakowa Ob. dr. Barbarze GUZIK.

DECYZJE PLENUM ZG

z dnia 16.09.1979r.

1. Po zapoznaniu się z informacją Komisji Wystaw ZG Plenum ustala, że wypożyczanie sprzętu wystawowego może odbywać się w dotychczasowym trybie, ale bez szyb. Znajduje to uzasadnienie w obserwacjach, że przy wypożyczaniu gablot wraz z szybami Związek ponosi poważne straty wynikające z uszkodzeń szyb w czasie transportu.
2. Plenum uznało za pilną konieczność podjęcia starań o wyprodukowanie dalszych partii gablot lecz przy rozważeniu innych rozwiązań technicznych. Plenum przyjęło wnioski Komisji Wystaw ZG zawarte w informacji jako uzasadnione i zaleciło szczegółowe ich rozpracowanie w celu praktycznego wdrożenia.
3. Plenum zobowiązuje Prezydium do całościowego rozwiązania problemu sprzętu zgodnie z wnioskami Komisji Wystaw ZG i podjętymi decyzjami.

Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF

posiedzenie w dniu 2.12.1979r.

Ostatnie w 1979 roku posiedzenie Prezydium ZG poświęcone było częściowo ocenie minionych dwóch lat bieżącej kadencji, a także, jak zawsze, podsumowaniu bieżących prac w okresie od poprzedniego posiedzenia, tj. od 17 września do 1 grudnia 1979 roku. W tym czasie odbyło się dziewięć cotygodniowych spotkań roboczych Prezydium. Prezes ZG zwrócił uwagę, że szczególnie wiele uwagi poświęcano doskonaleniu działalności komisji oraz organizacji i funkcjonowaniu biura Zarządu Głównego. Mimo wielu wysiłków nie wszystkie zamierzenia udało się zrealizować. Wynika to zarówno z mnogości różnych problemów, jak też z licznych naleciałości w stylu pracy, tak społecznej jak i etatowej. Zwiększenie efektywności działań Związku wymaga zminimalizowania wszystkich ujemnych zjawisk. Obiektywnie trzeba jednak stwierdzić, że stopniowo następuje poprawa i przyszłość rysuje się pozytywnie.

Obecne posiedzenie Prezydium ZG odbywa się w połowie bieżącej kadencji a zarazem w czasie bezpośrednio poprzedzającym rok jubileuszowy PZF. Te dwie okoliczności powinny dominować w działalno-

ści najbliższego okresu. Przede wszystkim powinny skłonić do zastanowienia się i refleksji, czy dobrze wypełniamy powierzone nam zadania, czy wykonaliśmy wszystkie postawione przed nami obowiązki, a jeśli nie, to jakie są tego przyczyny i poddać je analizie. Powinniśmy też zastanowić się, jakie należy podjąć działania w okresie do końca kadencji aby wykonać jak najlepiej dyspozycje XII Zjazdu PZF.

Niezmiernie istotny i ważny w życiu całego Związku będzie zbliżający się 1980 rok - rok jubileuszu PZF. Zarząd Główny, Prezydium i wszystkie Okręgi powinny postawić sobie zadanie nie tylko godnego uczczenia jubileuszu, przypomnienia i utrwalenia historii polskiej filatelistyki od czasów najdawniejszych, ale także rozpoczęcia nowego niejako etapu w życiu wewnętrznym naszej organizacji. Do tradycji powinny wejść spotkania nie tylko z aktywem aktualnie pełniącym różne funkcje, ale także z działaczami, którzy z różnych względów nie uczestniczą już czynnie w pracach Związku. Powinniśmy dążyć do wytworzenia więzi między historią i terażniejszością, a to możemy uzyskać m.in. przez podtrzymywanie kontaktów. W tym duchu postępuje również Prezydium ZG, ale odbudowanie klimatu koleżeńskości, przyjaźni i wzajemnego zaufania nie jest sprawą łatwą. Prezydium wykorzystuje jednak każdą okazję dla spotkań i rozmów. Taką okazję stworzył doroczny "Dzień Znaczką", "Tydzień Pisania Listów" i "Dzień Łącznościowca", praktycznie więc cały październik. Odbyło się szereg spotkań z grupami działaczy, których łączyły wspólne zainteresowania. Zapraszano na te spotkania przedstawiciele innych organizacji i instytucji zainteresowanych danym kierunkiem działania. W czasie tych spotkań wymieniano poglądy na interesujące tematy, przeprowadzano dyskusje o możliwościach i kierunkach rozwijania współpracy.

9 października br. odbyło się spotkanie członków Prezydium i działaczy-publicystów PZF z przedstawicielem Krajowej Agencji Wydawniczej dyr. Kowalskim i redaktorem "Filatelisty" Kol. W. Kawecką. Wręczono medale za publikacje oraz dokonano oceny stanu publicystyki filatelistycznej i możliwości jej zaktywizowania. Wysunięte zostały m.in. propozycje realne do przyjęcia i wykonania, a mianowicie: wydania wyboru felietonów filatelistycznych, publikowanych m.in. w "Życiu Warszawy", "Gazecie Pomorskiej", "Gazecie Białostockiej" i ewentualnie innych; wydania broszury popularyzującej filatelistykę w serii KAW "Wszystko o ...".

11 października br. odbyło się spotkanie z dyrektorem Domu Kultury Radzieckiej i kierownikiem działu propagandy TPPR oraz z uczestnikami wystawy "ZSRR - PRL" w Kiszyniowie. Po wręczeniu nagród i medali z wystawy dokonano charakterystyki dotychczasowej współpracy między filatelistami polskimi i Związku Radzieckiego, a także omówione zostały zamierzenia na najbliższy okres. Przedstawiciele TPPR i Domu Kultury Radzieckiej stwierdzili, że działalność PZF nie była im dostatecznie znana. Potrzebne są częstsze kontakty, które mogą wyłonić nowe inicjatywy do wspólnej realizacji. Na przykład publikacje popularyzujące stosunki polsko-radzieckie w świetle filatelistyki, "Pociągi Przyjaźni", kontakty z Domami Kultury Armii Radzieckiej itp.

Ponadto w różnych dniach października odbyły się spotkania:

- 3 października z kierownictwem resortu MSW i kierownictwem Komendy Głównej Straży Pożarnych z okazji otwarcia wystawy "35 lat MO i SB". W październiku odbyło się też odrębne spotkanie z wiceministrem MSW gen. Janickim w celu omówienia roz-

woju filatelistyki w środowisku resortu;

- 4 października z przedstawicielami Akademii Wychowania Fizycznego na temat wykorzystania filatelistyki w propagowaniu idei olimpijskich i osiągnięć sportu polskiego;
- 10 października spotkanie Ministra Łączności z aktywnym centralnym PZF z okazji święta filatelistów, na którym wręczono odznaki resortowe i doroczne nagrody;
- 17 października spotkanie z kierownictwem PF "Ruch" i naczelnikiem wydziału emisji znaczków Ministerstwa Łączności;
- 18 października spotkanie uczestników MWF "Philaserdica 79" z kierownictwem Ośrodka Kultury Bułgarskiej; wystawcom wręczono medale i nagrody;
- 1 września przedstawiciele PZF uczestniczyli w spotkaniu z okazji 25-lecia "Filatelisty", na którym przekazano medale uzyskane przez "Filatelistę" na wystawach w 1979 r.

W dalszej części posiedzenia Prezydium podjęło problematykę bieżącą, a m.in. realizację uchwały o klubach zainteresowań PZF. Z wypowiedzi wielu działaczy terenowych wynika niezrozumienie jej intencji. Omówiono ponownie jej treść w duchu intencji Zarządu Głównego. W dyskusji Kol. L. Malendowicz stwierdził, że Kluby powinny zrzeszać zainteresowanych z całego kraju. Przeciwnego zdania był Kol. B. Subocz podtrzymujący tezę, że działalność Klubu jest wyłączną sprawą danego Okręgu. Członkowie Klubu, wg jego opinii, powinni działać przede wszystkim na rzecz macierzystego Okręgu, który nie ma podstaw do finansowania działalności na innym terenie. Po tej wymianie poglądów uzgodniono treść interpretacji uchwały nr 6/Pl Zarządu Głównego, którą postanowiono opublikować na łamach "Filatelisty".

Kontynuowano też dyskusję nad modelem organizacyjnym pracy Zarządu Głównego i Prezydium oraz rolą i zadaniami personelu etatowego w PZF, a także zadaniach aktywu i jego współpracy z pracownikami etatowymi. Zgodnie uznano, że zmiany w strukturze organizacyjnej powinny pójść w kierunku ustanowienia kilku podstawowych pionów /np. propagandy i informacji, organizacyjnego, finansowego, administracyjnego/ obejmujących całość działalności i czynności Zarządu Głównego. Każdy z tych pionów powinien mieć zapewnioną obsadę personelem etatowym z odpowiednimi kwalifikacjami, gwarantującymi wykonywanie zadań od strony technicznej. W tak założonej strukturze komisje problemowe ZG zostaną odciążone od prac administracyjno-technicznych i będą mogły skoncentrować się na zadaniach merytorycznych, czyli pełnić będą funkcje opiniodawcze, doradcze i wnioskodawcze. Model wypracowany przez Prezydium ZG powinien stanowić przykład dla podobnych rozwiązań w Okręgach. Wdrożenie jego jest jednak uwarunkowane limitami etatów i funduszu płac, co stanowi trudność szczególnie dla Zarządu Głównego i Zarządu Okręgu Warszawskiego ze względu na obowiązujące deglomeracyjne limitowanie zatrudnienia.

W wielu opiniach jest wyrażany pogląd o niedoskonałości Statutu PZF. Przede wszystkim jest mało nowoczesny przez swoją obszerność i nadmierną szczegółowość, co uniemożliwia podejmowanie decyzji w drobnych nieraz sprawach. Ponadto znajduje się w nim także wiele sformułowań i ustaleń, które wymagają ponownego omówienia i takiego określenia w Statucie, aby był on narzędziem w sprawnym i nowoczesnym kierowaniu organizacją społeczną.

Sytuacja finansowa Związku budzi poważny niepokój zarówno Zarządu Głównego, jak i Zarządów Okręgów. Z tego też powodu temat ten powtarza się na każdych obradach Prezydium i Plenum. Również i tym razem Skarbnik ZG potwierdził, że stan finansowy jest pod koniec roku bardzo skomplikowany, co wynika przede wszystkim z niezrealizowania przez Ministerstwo Łączności dotacji na działalność propagandową. Do końca listopada otrzymaliśmy tylko 1.400.000 zł przy planowanej dotacji 4.000.000 zł. Według informacji Ministerstwa, brakującej sumy w wysokości 2.600.000 zł nie otrzymamy już w bieżącym roku. Wykonanie wszystkich planowanych zadań spowodowało, że na koncie bankowym posiadamy tylko 28.000 zł przy konieczności takich płatności, jak: uruchomienie drugiej części dotacji na działalność młodzieżową w Okręgach, pokrycie kosztów wystaw i imprez z planu centralnego, płace itp. Skarbnik poinformował, że sytuacja zmusiła Prezydium do zasięgnięcia pożyczek w Okręgach Poznańskim i Katowickim. Ministerstwo Łączności proponuje pomoc w uzyskaniu kredytu bankowego. Po dyskusji postanowiono nie uwzględniać sugestii Ministerstwa ze względu na wysokie oprocentowanie kredytów bankowych. Niezależnie od tego postanowiono wystąpić do Ministra Łączności z wnioskiem o planowanie emisji z dopłatą na rzecz PZF w takim terminie, aby dotacja wpływała w pierwszej połowie roku. Ponadto rozważone będzie w innym terminie wystąpienie do Ministerstwa Łączności o emitowanie dwukrotnie w ciągu roku znaczka z dopłatą na rzecz PZF. Będzie to uzasadnione m.in. potrzebami związanymi z przyszłym muzeum filatelistyki polskiej.

Przy okazji Skarbnik przedstawił zestawienie, jak kształtowały się dopłaty na różne cele w latach 1969-1979. Otóż:

- na rzecz PZF wysokość dopłat deklarowanych wynosiła 45.350.000 zł, z czego na konto wpłynęło 39.568.000 zł;
- na rzecz odbudowy Zamku Królewskiego 8.000.000 zł ;
- na rzecz PKOL 30.450.000 zł /bez 1979 roku/.

Nie uwzględniono w tym zestawieniu dopłaty z roku 1979 na rzecz budowy pomnika Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku.

Przytoczone cyfry dobitnie świadczą, jak poważnymi kwotami obciążani są filateliści. Uzyskiwane z dopłat sumy są wprawdzie przeznaczane na cele ogólnonarodowe, ale w wątpliwą można poddać, czy ciężar ten mają ponosić głównie filateliści, stanowiący małą część społeczeństwa.

W końcowej części obrad Prezes ZG dokonał oceny przebiegu zebrań sprawozdawczych w Okręgach PZF. Odbyły się one we wszystkich Okręgach z wyjątkiem Wrocławskiego. Ogólnie można stwierdzić, że przebieg zebrań i dyskusje wyrażają dużą troskę o rozwój naszej organizacji, zainteresowanie działalnością, a także zrozumienie dla problemów i wielu spraw trudnych. Coraz mniej daje się słyszeć wniosków nierealnych, oderwanych od rzeczywistości. Daje się zauważyć jednak, że przepływ informacji Zarząd Główny - Okręg - Koło w dalszym ciągu nie jest najlepszy. Okręgi mają tu do wykonania poważną pracę. Wydaje się pewne, że przekazywanie Kołom informacji uzyskanych w wyniku udziału przedstawicieli Okręgów w zebraniach plenarnych ZG, posiedzeniach Prezydium, Naradach Prezesów itp. może wyjaśnić wiele spraw i wątpliwości nurtujących ogół członków. Członkowie ZG i Prezesi Okręgów nie powinni czekać z informacją aż ukaże się ona na łamach "Filatelisty", gdzie z natury rzeczy jest ona podawana w formie skondensowanej. Nasuwa

się też wniosek organizacyjny, istotny szczególnie w okresie kampanii sprawozdawczo-wyborczej w 1981 roku. Nie można dopuścić do nakładania się terminów zebrań w poszczególnych Okręgach, co umożliwi szerszy w nich udział członków Prezydium i Zarządu Głównego. Również zawiadomienia o zebraniach muszą napływać ze znacznym wyprzedzeniem. Celowe i niezbędne będzie opracowanie centralnego harmonogramu zebrań.

Kol. M. Andruszczyszyn przedłożył sprawozdanie z udziału PZF w Międzynarodowym Roku Dziecka, a Kol. R. Rzepko omówił udział PZF w obchodach 35-lecia Polski Ludowej. Referenci podkreślili olbrzymi wysiłek prawie wszystkich Okręgów w realizacji programów przyjętych przez Plenum Zarządu Głównego w 1978 roku oraz znaczną ilość inicjatyw terenowych, wzbogacających programy centralne.

Kol. L. Malendowicz zwrócił uwagę, że mutacje biuletynu "Filatelista-Tematyk" ukazują się nieregularnie i bardzo różnią się poziomem edytorskim i technicznym. Wszystko to wpływa ujemnie na zainteresowanie biuletynem. Zaproponował zreorganizowanie systematycznej edycji tych wydawnictw i zamiast czterech mutacji, wydawanie jednego biuletynu tematycznego na odpowiednim poziomie. Prezydium uznało propozycję Kol. Malendowicza za bardzo ważną. W związku z tym, zaleciło Komisji d.s. Czytelnictwa i Publikacji zbadać sytuację i przedstawić wnioski w tej sprawie./R/.

UCHWAŁY PREZYDIUM ZG PZF

z dnia 2.12.1979 roku

Uchwała nr 19/Pr zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia podjęte w okresie od 16.09. do 1.12.1979 roku

Uchwała niniejsza obejmuje m.in.:

1. Przyznanie dotacji w wysokości 26.500 zł, w tym 10.000 zł z funduszu bezosobowego, dla Okręgu Olsztyńskiego na pokrycie kosztów organizacji sesji n.t. "Filatelistyka pomaga w wychowaniu młodzieży" oraz imprez towarzyszących.
2. Przyznanie dotacji w wysokości 15.000 zł, bezosobowy fundusz limitowany, dla Okręgu Bielsko Biała na częściowe pokrycie kosztów wystawy propagandowej "Besfil 79".
3. Przyznanie dotacji w wysokości 70.000 zł dla Okręgu Bielsko Biała na częściowe pokrycie kosztów wystawy propagandowej "Filatelistyka dla pokoju" organizowanej w kwietniu 1980 roku w ramach Miesiąca Pamięci Narodowej.
4. Przekazanie Okręgowi Rzeszowskiemu w formie dotacji na intensyfikację działań propagandowych, sumy 12.975 zł wygospodarowanej przez aktyw Okręgu w czasie organizacji wystawy polsko-bułgarskiej "Przyjaźń" w 1979 roku.
5. Nadanie na wniosek Okręgu Bielsko Bialskiego srebrnej odznaki honorowej PZF, Ob. Wiktorowi Adamusowi, Dyrektorowi Naczelnemu Zakładów Chemicznych "Oświęcim", opiekunowi Koła nr 3 od 1954 roku.
6. Nadanie, na mocy upoważnienia Plenum Zarządu Głównego i na wniosek Okręgu Bielsko-Bialskiego, złotych odznak honorowych:

- Józefowi Labudkowi - Wojewodzie bialskiemu
- Marianowi Kołoniowi - Prezydentowi m. Bielsko Biała
- Józefowi Szczerbie - Prezesowi ZG Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego w Bielsku Białej

z jednoczesnym wystąpieniem do Plenum Zarządu Głównego o akceptację tej decyzji.

DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

z dnia 2.12.1979 roku

1. Decyzję o zaproszeniu przedstawicieli Komendy Głównej ZHP do współudziału w obozie filatelistycznym organizowanym przez Związek Filatelistów Bułgarskich.
2. Desygnowanie, na zaproszenie organizatorów. Kol. J.Heffnera do składu jury MWF "Jupostex 1980" w Holandii.
3. Wyznaczenie delegacji w składzie: Zbigniew Cieślowski, Waldemar Kisiel, Zbigniew Stasiłowicz, Władysław Michałowski, na wystawę "Czechosłowacja - Polska 1980" w Żilinie oraz desygnowanie Kol.Kol. Stasiłowicza i Michałowskiego do jury tej wystawy.
4. Negatywne załatwienie wniosku Okręgu Toruńskiego o udzielenie dotacji na organizację dwustronnej wystawy "Toruń - Schwerin" która to wystawa jest ujęta w planie działalności Okręgu.
5. Ustalenie wskaźnika 81,6% rozdziału bloczka srebrnego "Papierz", który to wskaźnik odpowiada stosunkowi ilości otrzymanych bloczków /120.000 szt./ do ilości dorosłych członków PZF.
6. Podtrzymanie naszego zapotrzebowania na havidy /RFN/ mimo zapowiedzianego wzrostu ceny w 1980 roku o około 30%.
7. Przyjęcie w poczet członków nadzwyczajnych PZF do Koła "Polonia" następujących osób:

Theodor Dahinden, Szwajcaria	- nr ewid. 162
Theodora Poulie, Szwajcaria	- nr ewid. 163
Hans Voser, Szwajcaria	- nr ewid. 164
Georges Schid, Szwajcaria	- nr ewid. 165
Zygmunt Kwaśniewski, Austria	- nr ewid. 166
Meno Kunz, Szwajcaria	- nr ewid. 167
Erika Lehner, Kanada	- nr ewid. 168
Alex Gotfryd, Belgia	- nr ewid. 169
Józef Burakowski, Francja	- nr ewid. 170

Ponadto Prezydium przyjęło do wiadomości rezygnację Kol. Jana Zaborowskiego z funkcji doradcy Prezydium ZG d.s. prawnych i statutowych w związku z powierzeniem mu funkcji przewodniczącego Głównego Sądu Koleżeńskiego. Jednocześnie Prezydium postanowiło nie obsadzać zwolnionej funkcji doradcy.

LISTA CZŁONKÓW PZF ODZNACZONYCH ŻŁOTĄ ODZNAKĄ
HONOROWĄ W 1979 ROKU

/Na podstawie uchwały Plenum ZG nr 35/Pl z
dnia 1 lipca 1979 roku/

Białystok

Jan Kowalczyk, Ryszard Lancares, Zygmunt Sędziak, Maria Sobolewska, Czesław Wilk, Antoni Wiśniewski, Jerzy Wołk.

Bielsko Biala

Paweł Cieślak, Adolf Halama, Mieczysław Iskierka, Józef Jurczek, Tadeusz Moll.

Bydgoszcz

Aleksy Adamski, Stefan Bielak, Stefan Biernacki, Bogdan Burchart, Adam Drygas, Franciszek Grzegorowski, Karol Guttman, Albin Jaźwiecki; Benedykt Kruszewski, Jerzy Korzeniowski, Bernard Krzemiński, Kazimierz Nowak, Alojzy Stojek, Andrzej Szynclarewicz, Mieczysław Uzikowski, Tadeusz Wiśniewski, Henryk Ziemia.

Gdańsk

Zdzisław Catewicz, Bernard Drywa, Tadeusz Domański, Eugenia Hapka, Henryk Komorowski, Włodzimierz Kowalczyk, Piotr Markstein, Witold Nawrocki, Kazimierz Paterski, Henryk Staszak, Jerzy Urbański.

Gorzów Wielkopolski

Aleksander Krawczyk, Marian Król, Józef Leszczak, Zbigniew Majewski, Henryk Pierzyński, Stanisław Romaniuk.

Katowice

Lech Adamski, Józef Biłko, Antoni Dubik, Kazimierz Gębarski, Stanisław Girguś, Czesław Golc, Zygmunt Janowski, Ryszard Jasicki, Albin Kreft, Barbara Kruczkowska, Tadeusz Kruszelnicki, Waldemar Kycia, Henryk Lamparski, Kazimierz Ludera, Władysław Łyczak, Beniamin Majchrzyk, Gerard Moszny, Piotr Nowak, Alojzy Puczka, Wiesław Rubik, Janusz Rybacki, Jan Turula, Stanisław Wala, Wawrzyniec Warchulski, Jerzy Warmuszok, Bożydar Wiśniewski, Ryszard Żur.

Kielce

Stanisław Barycki, Cyryl Ciura, Wiesław Czarnocki, Romuald Dziewięcki, Stanisław Ferenc, Jan Krzeptowski, Janusz Łojek, Mieczysław Maciejewski, Szczepan Nowak, January Pobocho, Lech Półtorak, Jan Siga, Józef Skrobot, Mieczysław Lisiewicz.

Koszalin

Zenon Dębowski, Władysław Dołęgowski, Zdzisław Kowalczyk.

Kraków

Alfred Delkowski, Adam Janikowski, Kazimierz Kułakowski, Anna Nałysnyk, Tadeusz Powin, Tadeusz Prokopik, Kazimierz Serwin, Jan Szura, Wiesław Krowicki, Juliusz Małecki, Waldemar Natanek.

Lublin

Czesław Banach, Stefan Jedenak, Gustaw Klementowicz, Jan Krawczyk, Anna Pisarska, Jerzy Wilde, Stanisław Wnuk.

Łódź

Wiesław Fijałkowski, Edmund Gaworczyk, Zdzisław Jaworek, Henryk Jabłoński, Jan Madaj, Roman Mikstał, Alfons Nawrocki, Cezary Nowak, Kazimierz Pietrzak, Wilhelm Radek, Wacław Rozpędek, Henryk Retkiewicz, Stanisław Święcicki, Marian Wójcik, Krystyna Żurawska, Bogdan Kosnagowski.

Olsztyn

Józef Mesjasz.

Opole

Jerzy Augustyn, Rudolf Bębenek, Władysław Będkowski, Kazimierz Budzyński, Gregor Ginter, Adam Kobiakowski, Kazimierz Machaj, Adam Wolf, Ryszard Zarzycki, Ryszard Zborowski.

Poznań

Władysław Alexiewicz, Jerzy Andrzejewski, Leokadia Bagieńska, Hieronim Bartosik, Piotr Basiak, Marian Berkowski, Piotr Brychcy, Bolesław Ciuksza, Maria Czarnecka, Bernard Czarnecki, Kazimierz Dekiert, Jerzy Dobrowolski, Tadeusz Drzewiński, Leszek Duczmal, Antoni Dudziak, Władysław Frąckowiak, Aleksander Gandecki, Leszek Górski, Jan Grześkowiak, Jerzy Gumny, Adam Hofman, Bronisła Jasiński, Feliks Jędraszczyk, Franciszek Jendruch, Mikołaj Karpiński, Narcyz Kasperczak, Jerzy Kiereta, Alojzy Kniat, Władysław Kolarz, Marian Kolasiński, Jan Komisarski, Antoni Kościelniak, Jan Kotlarski, Mirosław Kozik, Kazimiera Kustra, Tadeusz Lenczewski, Witold Lisakowski, Longin Majchrzak, Zbigniew Majewski, Tadeusz Nowacki, Stanisław Nowak, Jan Nowak, Helena Orozykowska, Jan Papke, Marian Pawłowski, Zdzisław Ruła, Andrzej Ratel, Janusz Skorupski, Kazimierz Sosnicki, Ryszard Stasik, Henryk Strojny, Władysław Szczygiełek, Ryszard Tatarowicz, Franciszek Tunak, Jan Urbanek, Kazimierz Walkowiak, Marian Żurkiewicz.

Rzeszów

Teofil Chmurowski, Marian Fiołka, Janina Gajewska, Stanisław Janiec, Karol Kulczyński, Wojciech Łącz, Roman Mac, Jerzy Moryl, Urszula Sebastian, Zdzisław Siebab, Edward Szawan, Ludwik Szeniorn, Stanisław Viscardi, Tadeusz Wróbel.

Szczecin

Marian Bartosik, Stanisław Bernard, Edmund Brzostowski, Ryszard Czaczka, Jerzy Czyżewski, Piotr Hofman, Tadeusz Jarmuł, Marian Kamiński, Kamila Karczewska, Stanisław Kaznowski, Zdzisław Langiewicz, Barbara Łuksza, Irena Monarcha, Edwin Nowicki, Stanisła-

wa Piotrowska, Piotr Płoszczyński, Henryk Szymański, Mieczysław Szymański, Lucja Szufranowicz, Jadwiga Tchórzewska, Edward Wajkert, Bronisław Wróbel.

Warszawa

Zdzisław Aksamitowski, Stanisław Barański, Szczepan Brzemiński, Andrzej Byrski, Jan Chełmicki, Kazimierz Czekalski, Eugeniusz Dałek, Edmund Domański, Zbigniew Drabarczyk, Marian Fiutkowski, Józef Godziszewski, Roman Gronkowski, Henryk Grochowski, Ryszard Hedba, Leon Jachowicz, Edward Jagura, Włodzimierz Janiszewski, Jarema Michał, Tadeusz Jędrzejuk, Józef Kalicy, Ryszard Katański, Antoni Kleszczyński, Waldemar Krause, Stanisław Kubicki, Józef Lewicki, Bronisław Lorens, Kazimierz Maciejewski, Jan Makowski, Włodzimierz Malento, Zygmunt Malinowski, Stanisław Magiel, Jerzy Milbert, Wsiewołod Mularczyk, Stanisław Naczas, Zdzisław Nowak, Wanda Opasowa, Jerzy Pamuła, Eugenia Pantelewicz, Henryk Pawłowski, Lucjan Płusa, Jan Polański, Jerzy Rutkowski, Waldemar Rybka, Jeremiasz Salwa, Andrzej Sikorski, Czesław Skudlarski, Stanisław Sobociński, Józef Stajniak, Iwo Stanisławski, Stanisław Staude, Zdzisław Stelmaszczyk, Józef Stępniewski, Tomasz Strzelecki, Mieczysław Stukonis, Krystyna Ślaz, Tadeusz Tomczyk, Mieczysław Wardak, Hieronim Więckowski, Stefan Wojtaś, Zbigniew Wojtowicz, Stanisław Bienkowski, Kazimierz Ciurus, Józef Kossowski, Wiesław Nachciński, Józef Sawiński, Zygmunt Szymański.

Wrocław

Henryk Gałęcki, Józef Kot, Wiesław Matuszewski, Fabian Markiewicz, Bronisław Niżnikiewicz.

LISTA CZŁONKÓW PZF ODZNACZONYCH SREBRNĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ W 1979 ROKU

/Na podstawie uchwały Prezydium ZG nr 16/Pr
z dnia 30 czerwca 1979 roku/

Białystok

Adam Adamowicz, Zenon Boćwiński, Izidor Bołonkowski, Jan Bruliński, Aleksander Choćko, Czesław Ciechanowicz, Stefan Dolaciński, Józef Gędzielewski, Sergiusz Gierasimiuk, Jerzy Jarych, Michał Józwik, Stanisław Koleśnik, Jan Korszun, Jerzy Krawczuk, Wacław Ossowski, Tadeusz Ostrowski, Wacław Przestrzelski, Wacław Rutkowski, Konstanty Seliga, Raisa Sienkiewicz, Jan Skok, Michał Śliżewski, Jan Smolańczuk, Mirosław Taniewski, Tadeusz Wnorowski.

Bielsko Biała

Zofia Czudek, Zbigniew Folwarczny, Elżbieta Gallos, Teresa Grycz, Tadeusz Krawczyk, Mirosław Małecki, Krzysztof Spodaryk, Marian Steciuk, Karol Syposz, Stanisław Szafarczyk, Karol Szczyrbowski.

Bydgoszcz

Kazimierz Baster, Janusz Biegaj, Bronisław Czajkowski, Czesław Drozdowski, Wiktor Fąferek, Kazimierz Frankiewicz, Henryk Górecki, Henryk Grabarski, Ryszard Graźlikowski, Józef Kaszyc, Stanisław

Kielak, Wojciech Kralski, Władysław Krupiński, Stefan Labisz, Henryk Łączny, Edward Małachowski, Jan Nader, Stanisław Nitka, Jadwiga Piasecka, Andrzej Prus, Wiktor Sabarański, Elżbieta Stuczynska, Jan Szelarski, Bolesław Szymański, Franciszek Tafelski, Henryk Trojan, Olgierd Urbański, Henryk Wiliński, Teresa Zerzoń, Franciszek Wojtalewicz, Stefan Żurawski.

Gdańsk

Wawrzyniec Bora, Czesław Borowski, Bolesław Ciupak, Władysław Czyż, Jerzy Duszota, Leon Gajdziński, Zenon Graciński, Leon Grucza, Bolesław Gruszczyński, Andrzej Igliński, Andrzej Konieczny, Leonard Kuzio, Wiesława Lubianiec, Zenon Lyp, Henryk Masternak, Herbert Ossowski, Henryk Raczyniewski, Henryk Rybacki, Tadeusz Wachnik, Ryszard Zimmer.

Gorzów Wielkopolski

Jan Bartkowiak, Kazimierz Binkowski, Edward Bobrowski, Bogdan Borens, Antoni Jaskuła, Ryszard Matuszewski, Czesław Olech, Kamil Przybyła, Jerzy Siciński, Wacław Winkler, Jan Wojnarowski, Wandalin Żuromski.

Katowice

Czesław Augustyn, Mieczysław Bałata, Roman Baran, Antoni Baron, Kazimiera Berezowska, Ryszard Biernacki, Włodzimierz Bigaj, Rajmund Bimler, Ludwik Bochenek, Władysław Brożek, Marian Buch, Radosław Chmielewski, Alfred Czarnota, Zygfryd Czech, Eugeniusz Czok, Albin Drzewiecki, Henryk Dziura, Aleksander Foksiński, Edgar Rurch, Jan Grajecki, Stanisław Góra, Jerzy Gruchlik, Władysław Grzebinoga, Marian Janowski, Jadwiga Jaskólska, Kazimierz Kanarek, Paweł Kokot, Teresa Kołodziej, Adam Kowalski, Józef Koziołek, Bolesław Kraska, Piotr Krężolek, Sławomir Książek, Stanisław Laboński, Eugeniusz Lebek, Tadeusz Łęski, Andrzej Marciniak, Janina Markowska, Karol Morys, Włodzimierz Murawski, Józef Mync, Włodzimierz Natkaniec, Urszula Nowaczyk, Ryszard Pietrzyk, Walter Pogrzeba, Janusz Putowski, Ewald Pyka, Daniel Pypno, Andrzej Rortert, Marian Rudolf, Józef Sich, Marian Sienicki, Henryk Śliwa, Maria Słowik, Zbigniew Sochacki, Mirosław Sokoła, Jerzy Stachulec, Mieczysław Stepek, Bolesław Szarek, Rita Szeja, Franciszek Szeler, Jerzy Szoltysek, Stefan Świdorski, Mikołaj Świerzy, Roman Tarłowski, Jan Tlatlik, Antoni Tleppa, Jan Włoczek, Adam Zdańczyk, Jan Zgrzebniak, Stefan Zima, Helmut Zorychta, Antoni Zydek.

Kielce

Władysław Brelski, Bogdan Bugajski, Eligiusz Cholewiński, Janusz Czyszowski, Marek Eberhardt, Alfred Firkowski, Roman Frączek, Zbigniew Gliński, Aleksander Górka, Jerzy Jermak, Stanisław Jędras, Edward Kłos, Mieczysław Michalski, Julian Orliński, Józef Piętka, Tadeusz Skorupa, Zygmunt Wójcikowski, Mieczysław Wawer.

Koszalin

Kazimierz Aleksandrowicz, Roman Bojczuk, Kazimierz Flaczyński, Tadeusz Kucharski, Mieczysław Piechocki, Tadeusz Prokopski, Józef Puchalski, Jerzy Romanowicz, Wojciech Schulz, Zygmunt Stankiewicz.

Kraków

Józef Bistek, Marian Chmiolek, Stanisław Dudek, Edward Knapczyk, Fryderyk Kuta, Mieczysław Kwaśniewski, Wacław Łąd, Władysław Lorenc, Edward Madejski, Waldemar Markiewicz, Henryk Mikołajczak, Jan Nałysnyk, Mieczysław Nykiel, Tadeusz Orłowski, Zygmunt Oziębała. Tadeusz Pustówka, Leszek Rzeszowski, Jan Słkowski, Stanisław Wowk, Władysław Żaroffe.

Lublin

Józefa Błazińska, Stefania Ciemno-Czołowska, Stanisław Chudziak, Marian Ekiert, Witold Góral, Zbigniew Grzesiak, Stanisław Jurczuk, Janusz Koput, Eugeniusz Kowalczyk, Waldemar Kusio, Zbigniew Lesko, Maurycy Mikita, Maria Kotyła, Zofia Mościbrodzka, Zenon Niewiadomski, Stanisław Płudowski, Roman Prus, Henryk Wachowski, Stanisław Woszczyński, Waldemar Wróblewski, Zenobia Zaborska-Ciołek, Lucjan Zwierzyński.

Łódź

Janusz Biegański, Zygfryd Bodecki, Kazimierz Branka, Jerzy Czapski, Karol Czekalski, Henryk Falczewski, Bernard Gorzkiewicz, Eugeniusz Gront, Henryk Hryńko, Czesław Galiński, Mieczysław Janakowski, Ludwik Kądziela, Marian Jaworski, Tadeusz Kempa, Bogumił Kapczyński, Kazimierz Koprowski, Bogumił Korycki, Andrzej Kraszewski, Wacław Lewandowski, Bogdan Ryszard Lacki, Zdzisław Łukasik, Tadeusz Matuszewski, Alfred Feliks Michalak, Waldemar Malinowski, Henryk Miller, Ryszard Partyka, Stanisław Paul, Stefan Romanowicz, Jan Rybak, Stanisław Rudziński, Józef Sarosiek, Bolesław Świekatowski, Jan Skiba, Ryszard Szpigiel, Jerzy Skalski, Henryk Wójcik, Adam Wojanowski, Wiktor Wątorski, Stanisław Wencel.

Łódź

Emil Illuk, Tadeusz Mackiewicz, Maria Szpejewska, Zygmunt Zdaniuk.

Opole

Zbigniew Barabasz, Maria Bober, Henryk Chromik, Gracjan Dwornicki, Józef Fidot, Zdzisław Gdowski, Bronisław Gocki, Aleksander Gunia, Zygmunt Herba, Marian Jurczyk, Jerzy Jurkowski, Edward Klimaszewski, Mieczysław Kramarz, Gustaw Łasisz, Jan Majchrzak, Jerzy Pilarski, Jan Próba, Zygmunt Rozumek, Gabriel Rzuchowski, Wacław Sołtysik, Władysław Święton, Michał Weryński.

Poznań

Paweł Bednarski, Tadeusz Biegański, Jerzy Bielawski, Teodor Boczek, Stanisław Bolanowski, Waldemar Cyrkler, Stefania Gładyszewska, Michał Gruszczyński, Edward Grzybowski, Maciej Izydoreczyk, Jan Jackowiak, Czesław Jankowski, Ludwik Jankowy, Czesław Jaworski, Zenon Jelonek, Manfred Kobienia, Stanisław Konieczny, Ryszard Krawulski, Edmund Kujawa, Janina Lichewicz, Adam Łopatka, Roman Morawski, Władysław Nawrocki, Andrzej Niworowski, Bernard Nowakowski, Erazm Ogrodowicz, Marek Orsztynowicz, Władysław Orsztynowicz, Edmund Orzechowski, Henryk Patalas, Eugeniusz Piecyk, Franciszek Pieszala, Kazimierz Piorun, Mieczysław Politowicz, Ruffin Poprawa, Wiesława Pruska, Elżbieta Rączkowiak, Zygmunt Sarbi-

nowicz, Zygmunt Słuszkiewicz, Jacek Smaga, Zbigniew Smoczyk, Florian Strzelczyk, Kazimiera Tłokowska, Eustachiusz Totak, Franciszek Wojtas, Kazimierz Werbiński, Jerzy Zimmer, Andrzej Stanisławski.

Rzeszów

Franciszek Anczakowski, Józef Bednarz, Jerzy Błądziński, Adam Bobra, Tedeusz Cichosz, Jerzy Ciesielski, Krzysztof Czapla, Edward Czech, Janusz Czurko, Edward Drozd, Jan Dul, Janina Dytko, Marian Feński, Maria Gaj, Adam Gawron, Kazimierz Grabowski, Karol Grodecki, Bronisław Horak, Janina Justkowska, Czesław Kanderfer, Eugenia Karpińska, Józef Kukliński, Stanisław Kula, Stanisław Kyc, Albina Malik, Jan Misztal, Stanisław Morończyk, Jan Niemczyk, Stefan Niezabitowski, Jerzy Nowak, Maria Orzech, Janina Radek, Izabella Skowron, Zbigniew Stenzel, Edward Stępień, Zdzisław Suchodolski, Wiesław Szymankiewicz, Bolesław Tumidajowicz, Adam Tworzydłak, Jan Wacko, Jan Wieczerzak, Krystyna Wiktor, Henryk Wojtal, Józef Wójcik, Jan Zimoląg, Kazimiera Żyburowa.

Szczecin

Barbara Bogusławska, Stefania Borowska, Tadeusz Chłopicki, Raszard Czwarnóg, Alina Dziewitek, Marian Gruszka, Teresa Gruszczyńska, Urszula Gumińska, Longina Janicka, Władysław Janowski, Józef Jaworowski, Krystyna Jezierkowska, Anna Kleczaj, Antoni Kłos, Edward Knop, Ryszard Konieczny, Ryszard Koziół, Sergiusz Kozłowiec, Marian Krawczyk, Władysław Michnal, Antoni Moczulski, Stanisław Olech, Henryk Otto, Weronika Popko, Józef Porzycki, Henryk Puchalski, Jerzy Rewiński, Halina Sikorska, Eugeniusz Soczewka, Jerzy Stolarz, Ryszard Szware, Lucyna Umińska, Karol Winnicki, Janusz Żurawski.

Warszawa

Czesław Banasiewicz, Zdzisław Betlejewski, Jerzy Blancard, Włodzimierz Boczek, Stanisław Borysiak, Marian Brzozowski, Ludwik Chrapkowski, Wincenty Waldemar Czarnecki, Leszek Czekański, Mikołaj Danielewski, Czesław Danowski, Marian Dębowski, Jan Dziewanowski, Franciszek Frąckowiak, Waclaw Frąckowski, Andrzej Gisler, Mieczysław Głuszcak, Kazimierz Goliatowski, Janusz Góra, Janina Góral, Marian Grabowski, Edward Greb, Bogumił Grochowalski, Andrzej Gruziel, Aleksander Gzyl, Daniela Honkowiec, Zygmunt Iwański, Helena Jarochowska, Jan Jarosławski, Maria Jędrasiak, Henryk Jędrzejewski, Wiesława Kachalik, Mariusz Kalinowski, Wincenty Kaczoroński, Stefan Kapiński, Antoni Kolendo, Tadeusz Koładczyk, Marian Koper, Gabriel Kopczywa, Bogdan Kozłowski, Kazimierz Kozłowski, Kazimierz Kowal, Franciszek Kruszyński, Zdzisław Ksokowski, Marian Kubat, Irena Kuciewicz, Krzysztof Kwarecki, Leokadia Kwiatkowska, Krystyna Lange, Stefan Latosiński, Hanna Libera, Czesław Łątka, Antoni Łukaszuk, Maciej Łukowicz, Waldemar Matła, Justyna Martin, Bolesław Meinike, Waldemar Melentowicz, Ryszard Michalski, Leonard Mozolewski, Anna Niekrasz, Ryszard Niewiatowski, Maksym Nikonorow, Jerzy Opyc, Hubert Ostrowski, Stanisław Pachuła, Czesław Piechnat, Jozefa Pietruszko, Karol Piłatowicz, Włodzimierz Piotrowski, Stanisław Płosiński, Kazimiera Pruszyńska, Zdzisław Pryzmont, Helena Sadowska, Stefan Smoliński, Krzysztof Schiele,

Witold Siwiński, Jerzy Skąpski, Stefan Sobiesiak, Jerzy Sosnowski, Marian Stachowiak, Józef Stolarek, Mirosław Syga, Emilian Szafraniec, Zofia Szarszewska, Włodzimierz Szepielow, Maria Śleszyńska, Maria Trębicka-Podlaska, Jerzy Tworkowski, Włodzimierz Urbański, Bolesław Waś, Zbigniew Wiernicki, Tadeusz Wiktorowski, Krystyna Wiśniewska, Lechosław Witak, Wanda Włastowska, Marian Wojciechowski, Marian Wrotecki, Józef Wyrzykowski, Maria Zeglińska, Jerzy Kucharski, Stanisław Czyżewski.

Wrocław

Józef Chudzikiewicz, Mieczysław Gawęł, Mieczysław Micor.

W O L N A T R Y B U N A

Refleksje do przemysleń

Filatelistyka polska stanowiła do niedawna jedną z silniejszych pozycji w filatelistyce światowej. Medale na wystawach najwyższej rangi, licząca się myśl teoretyczna niezłe zaplecze techniczne, wносиły optymizm do rozważań nad przyszłością tej dziedziny kolekcjonerstwa w Polsce.

Obecnie sytuacja rysuje się nieco gorzej. Znacznie mniej jest powodów do snucia pomyślnych prognoz. Filatelistyka, ta przez duże F, jakby utraciła rozpęd. Okres powstawania bardzo dobrych i dobrych zbiorów mamy już chyba za sobą. Powstają natomiast wręcz lawinowo zbiory na średnim i niższym poziomie. Nie jest to źle, ale nie objawiają się przy tym równoległe ambicje ich doskonalenia, a to już jest źle.

Filatelisci innych krajów, również socjalistycznych, idą szybko do przodu i coraz częściej odnoszą znaczące sukcesy, także organizacyjne. Nie przestaliśmy się wprawdzie jeszcze liczyć na arenie międzynarodowej, lecz już niebawem czys taki może nadejść. Gdy starsza wiekiem i stażem generacja wycofa się z czynnego uprawiania filatelistyki, kto ją zastąpi?

Niestety, kandydatów na następców nie widać wielu. Tych kilka, może kilkanaście nazwisk luki nie wypełni. Czyżby naprawdę groził nam kryzys?

Jeżeli to nastąpi staniemy wobec niezrozumiałego paradoksu polskiej filatelistyki, która ma świetne tradycje, wybitnych teoretyków i praktyków i wciąż jeszcze mocną pozycję /właśnie dzięki działaczom o dłuższym stażu/; posiada wspaniałą, jak rzadko która organizacja filatelistyczna, bazę społeczną, gdzie nie brakuje w społeczeństwie zainteresowania filatelizacją i to zarówno wśród jego dorosłej części, jak i młodzieży.

Dlaczego więc tak wyraźnie idzie ku pogorszeniu? Zdaniem wielu zło powstało w sferze organizacyjnej Związku i stosunków międzyludzkich. Wśród działaczy różnych szczebli nie ma, niestety, zgody. Są natomiast partykularyzmy rodzące żale, mniej lub bardziej jawne wzajemne oskarżenia i pretensje, jest gprycz wielu niepotrzebnych słów i wypowiedzi. Od siebie dodam - niechęć przyciągania do współpracy nowego aktywu, który stanowiłby naturalną bazę kadrową w przyszłości. Wpływa to destrukcyjnie na organizację jako całość, na psychikę i odczucia członków PZF, a co za tym

idzie - także na efekty pracy, która jest przecież u nas oparta na szerokim i zgodnym współdziałaniu całego aktywu.

Półprywatne i całkiem prywatne wojny i wojenki toczą się na różnych szczeblach organizacyjnych od dobrych kilku lat. Czas chyba najwyższy, aby zapanował pokój. Energia marnowana na różne manewry taktyczne, tworzenie "strategicznych" bloków i doraźnie popierających się spółek jest energią dla filatelistyki polskiej straconą. Nie przynosi jej nic oprócz personalnych rozszad, wątpliwej niekiedy wartości. Oszczędzajmy więc energię, aby ją spożytkować we właściwym kierunku - dla dobra Polskiego Związku Filatelistów i polskiej filatelistyki.

"Obserwator"

/Nazwisko znane redakcji/